

*Kirkuk University Journal
of Humanities Studies*
مَجَلَّةُ جَامِعَةِ كَرْكُوكَ لِلدِّرَاسَاتِ الْإِنْسَانِيَّةِ

<https://kujhs.uokirkuk.edu.iq>

DOI: 10.32894/1992-1179.2025.161425.1238

Date of research received 12/06/2025, Revise date 24/06/2025 and accepted date 01/07/2025

Causes of Pessimism in Ahmad Hardi's Poetry

Amjad Rahman Qadir

Prof. Dr. Sardar Ahmad Gardi

Abstract:

This study, entitled "The Causes of Pessimism in Ahmad Hardi's Poetry," is directly related to psychology. The research generally discusses pessimism as a psychological disorder and pessimism in modern literature, examining the causes and emotions that lead to this pattern of thinking. The study addresses the influence of Arab Romanticism and literary groups, particularly poets from the (Mahjar and Apollo) groups, on reinforcing Ahmad Hardi's pessimistic sentiments and the nature of their impact manifested in his poetry. The study particularly emphasizes the causes of pessimism and the type of pessimism evident in his poems.

Pessimism is defined in psychology as a type of pathological mood fluctuation in humans, resulting from self-failure and the constraints and difficulties of life. The individual becomes afflicted with this psychological fluctuation, which often reaches a level where everything is viewed through a pessimistic lens. Some causes are related to the poet's self, while others are connected to his environment. Part of it is also linked to the painful events and tragedies the poet experienced in his personal life, or to the sorrows of his nation and people, as poets are more sensitive than others to pain and the unstable conditions of their surroundings. The poet, being an intellectual of his society, possesses delicate feelings and sensitivities, and unstable conditions along with the failure to reach solutions to existing circumstances leave an impact on his thinking, leading toward despair and pessimism. Our research aims to identify the causes of pessimism in general in Ahmad Hardi's work.

Through analysis and examination of Ahmad Hardi's poetry, we conclude that the conditions of Kurdish society and his failure to reach his beloved were the primary causes of pessimism for the poet, which were extensively reflected in his poems.

Keywords: pessimism, emotion and sentiment, psychology, poetry, Ahmed Herdi

أسباب التشاؤم في أشعار أحمد هردى

أمجد رحمان قادر¹

أ.د. سردار أحمد كردي²

الملخص

تتناول هذه الدراسة، الموسومة بـ: (أسباب التشاؤم في أشعار أحمد هردى)، بحثاً له صلة مباشرة بعلم النفس. تناولت الدراسة بشكل عام موضوع التشاؤم كمرض نفسي والتشاؤم في الأدب الحديث، والأسباب والمشاعر التي تقود إلى هذا النمط من التفكير. كما تطرقت إلى تأثير الرومانسية العربية والجماعات الأدبية، وخاصة شعراء جماعتي (المهجر وأبولو) في تعزيز المشاعر التشاؤمية لدى أحمد هردى، ونوع تأثيرها المتجلي في أشعاره. وركزت الدراسة بشكل خاص على أسباب التشاؤم ونوع التشاؤم في أشعاره.

يُعرف التشاؤم في علم النفس كنوع من التقلبات المزاجية المرضية لدى الإنسان، نتيجة لفشل الذات وضيق الحياة ومصاعبها، حيث يصاب الفرد بهذا القلب النفسي الذي كثيراً ما يصل إلى مستوى يرى فيه كل شيء بنظرة تشاؤمية. وترتبط بعض الأسباب بذات الشاعر، بينما ترتبط أخرى بمحيطه. كما يرتبط جزء منها بالأحداث والمآسي المؤلمة التي عاشها الشاعر في حياته الخاصة، أو بالآلام أمته وشعبه، إذ أن الشعراء أكثر من غيرهم إحساساً بالألم وأحوال عدم الاستقرار في محيطهم. فالشاعر كونه مثقف مجتمعه يمتلك حساً ومشاعر رقيقة، والأوضاع غير المستقرة وعدم الوصول إلى حلول للأوضاع القائمة تترك تأثيراً على تفكيره متجهة نحو اليأس والتشاؤم. تهدف دراستنا إلى تحديد أسباب التشاؤم بشكل عام لدى أحمد هردى.

من خلال تحليل ودراسة أشعار أحمد هردى، نخلص إلى أن أحوال المجتمع الكردي وعدم الوصول إلى محبوبته كانا السبب الرئيسي للتشاؤم لدى الشاعر، وقد انعكس ذلك بشكل واسع في أشعاره.

الكلمات المفتاحية: التشاؤم، المشاعر والعواطف، النفسية، الشعر، أحمد هردى

هۆکارهکانی رهشبینی له شیعرهکانی ئەحمەد هەردی دا

أمجد رحمان قادر¹

پ.د.سەردار ئەحمەد گەردی²

¹ بەشی زمانی کوردی، کۆلیژی پەروەردەیی مەخمور، زانکۆی سەلاحەدین، هەولێر، هەرێمی کوردستان، عێراق.

² بەشی زمانی کوردی، کۆلیژی پەروەردە، زانکۆی سەلاحەدین، هەولێر، هەرێمی کوردستان، عێراق.

پوختە:

ئەم لێکۆڵینەوێهیه، که له ژێر ناوێشانی: (هۆکارهکانی رهشبینی له شیعرهکانی ئەحمەد هەردی) دا، توێژینهوهکه په یوهندی راستهخۆی به دهروونناسیهوه ههیه. به شیوهکی گشتی باسی رهشبینی کراوه وهکو نهخۆشیهکی دهروونی و رهشبینی له ئهدهبی نویدا، هۆکارو ئهوهست

¹ جامعة صلاح الدين، كلية التربية مخمور، قسم اللغة الكردية، أربيل amjad.qadir@su.edu.krd

² جامعة صلاح الدين، كلية التربية أربيل، قسم اللغة الكردية، أربيل ك، dr.sardargady@gmail.com

سۆزەى بەرەو ئەو بىرکردنەوہیان دەبات. باسى کاریگەرى پۆمانسىزىمى عەرەبى و کۆمەلە ئەدەبىيەکان کراوہ بەتایبەتى شاعیرانى کۆمەلەى (مەھجەر و ئەپۆلۆ) لە برەودان بە ھەستە رەشبینیەکەى ئەحمەد ھەردى، جۆرى کاریگەرەکیە لە شیعەرەکانیدا خراوەتە ڕوو. بەتایبەتیش جەخت لەسەر ھۆکارەکانى رەشبینى و جۆرى رەشبینیەکەى کراوەتەوہ لە شیعەرەکانیدا .

رەشبینى لە دەروونناسیدا جۆریکە لە ھەلاوسانى شیتگىرانە لە مەزھەبى ، لە ئەنجامى شکستى خودى و تەنگ و چەلەمەى ژيان ، تاک تووشى دەبێت ، کە زۆرجار ئەم ھەلاوسانە دەروونىيە دەگاتە ئاستىک، ھەموو شتیک بە چاویکى رەشبینانە دەبینێت ، کە ھەندى ھۆکار پەيوەندى بە خودى شاعیرەوہ ھەيە و ھەندىکى تر پەيوەندى بە دەوروہەرەکەيەوہ ھەيە. بەشیکیشى پەيوەستە بەو ڕووداو کارەساتە ناخۆشانەى شاعیر لە ژيانى تايبەتى خۆى و يان خەمى مىللەت و گەلەکەيەوہ سەرچاوەى گرتووە ، چونکە شاعیران لە ھەموو کەس زیاتر ھەست بە ئیش و دۆخى ناھەموارى دەوروہەرەکەيان دەکەن، شاعیر وەکو کەسیکى پۆشەنبىرى کۆمەلگاکەى خاوەن ھەست و سۆزىکى ناسکەو بارىدۆخە ناھەموارەکان و نەگەشتنە چارەسەرى دۆخەکە ، کاریگەرى لەسەر بىرکردنەوہى جێدەھێلن بەرەو نائۆمىدى و رەشبینى دەبەن. توێژىژینەوہکەمان ئامانجى ئەوہیە ھۆکارەکانى رەشبینى بە شىوہیەکى گشتى لای ئەحمەد ھەردى دیارى بکات.

لە لىکدانەوہو شیکردنەوہى شیعەرەکانى ئەحمەد ھەردى دەگەین بەو ئەنجامەى کە بارودۆخى کۆمەلگەى کوردى و نەگەشتن بە خۆشەويستەکەى ھۆکارى سەرەکى رەشبینى بووہ لە لای شاعیر و بە شىوہیەکى فراوان لە شیعەرەکانى رەنگیداوہتەوہ.

کلیە وشە: رەشبینى، ھەست و سۆز ، دەروونى ،شاعر، ئەحمەد ھەردى.

پێشەکی:

بىرکردنەوہى رەشبینى پەيوەندى بەلایەنى دەروونى شاعیرانەوہ ھەيە ، ھەر حالەتیکى دەروونى کە شاعیر لە شیعەرەکانىيەوہ گوزارشتى لىکردبى رەخنەگران چونەتە بنج وبنەوانى ھۆکارى حالەت و جۆرى دۆخە دەروونىيەکەى شاعیر لەریگەى شیکردنەوہى دەقەکە و بەسوود بین لە ژيانى شاعیر گەشتوون بە حالەتى دەروونى شاعیر. بەگشتى رەخنەگران گرینگیەکی زۆر بەلایەنى دەروونى شاعیران دەدەن، لایەنى رەشبینى لە ژيانى مەزھەبى لە ئەنجامى کۆمەلەى ھۆکار و دیاردەوہ ئەم جۆرە بىرکردنەوہ سەرھەلەدات زۆرجار خۆى لەنەخۆشیدا دەبینیتەوہ کە کۆمەلەى ھۆکارى سەرەکى و لاوەکى دەوریان ھەيە لە سەرھەلەدانى بىرکردنەوہى رەشبینى. ئەم لىکۆلینەوہ لە دوو بەش و ھەر بەشەو لە دوو تەوہر پیکىت بەم شىوہى خوارەوہ: بەشى یەکەم:باس لە رەشبینى وەک و نەخۆشیەکی دەروونى کراوہ ، ھۆکار و جۆر و شىوایى لە رووى دەروونناسیەوہ تیشکى خراوەتە سەر، کە چۆن لە کیشەيەکى دەروونىيەوہ دەست پێدەکات. لەتەوہرى دووہمدا باسى دیاردەى رەشبینى لە شیعەرى

نوی کوردیدا کراوه بهگشتی. له بهشی دووهدا: کاریگه‌ری رۆمانسی عه‌ره‌بی له بره‌ودان به هه‌سته ره‌شبینیه‌که‌ی، له ته‌وه‌ری دووهدا: به‌شیک پراکتیکه‌ی خوی ده‌بینیه‌وه له دیاریکردنی ره‌شبینی له شیعه‌ره‌کانی هه‌ردیدا و هۆکاره‌کانی ره‌شبینی له‌لای شاعیر که به‌سی هۆکار دیاریمان کردون که بریتیتن له: (روداو کاره‌ساته ناخۆشه‌کان، بارودۆخی میلله‌ت له رووی سیاسی و نه‌ته‌وه‌یی و ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی، به‌ئاکام نه‌گیشتن له خۆشه‌ویستی دا) هه‌ریه‌ک لهو هۆکارانه به‌وردی له شیعه‌ره‌کانی خراوه‌ته‌روو.

کیشه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که: ئه‌و کیشه‌یه‌ی که لیکۆلینه‌وه‌که هه‌ولده‌دات چاره‌سه‌ری بکات، پونکردنه‌وه‌ی هۆکاره‌کانی ره‌شبینیه له شیعه‌ره‌کانی ئه‌حمه‌د هه‌ردی دا. **ئامانجی لیکۆلینه‌وه:** پونکردنه‌وه‌ی دیاردی ره‌شبینی و هۆکاره‌کانی له شیعه‌ره‌کانی ئه‌حمه‌د هه‌ردی.

سنووری لیکۆلینه‌وه‌که: سنووری لیکۆلینه‌وه‌که مان بریتیه له‌سه‌رجه‌م شیعه‌ره‌کانی (ئه‌حمه‌د هه‌ردی) به‌گشتی و شیعه‌ره‌شبینیه‌کانی به‌تایبه‌تی.

میتۆدی لیکۆلینه‌وه‌که: به‌هۆی ئه‌وه‌ی ره‌شبینی په‌یوه‌ندی راسته‌خۆی به ده‌رووناسیه‌وه هه‌یه بۆیه به‌پۆستمان زانی لیکۆلینه‌وه‌که مان په‌یره‌وی (میتۆدی ده‌روونی) بکه‌ین، تا‌کو به‌شیوه‌یه‌کی باشت‌تر له دۆخه‌ ده‌روونیه‌ ره‌شبینیه‌که‌ی شاعیر بکه‌ین و هه‌له‌سه‌نگاندن و شیکردنه‌وه بۆ هۆکاری ره‌شبینیه‌که‌ی له شیعه‌ره‌کانی بکه‌ین. **به‌شی یه‌که‌م: ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م:**

ره‌شبینی وه‌کو نه‌خۆشیه‌کی ده‌روونی

چه‌مکی ره‌شبینی چه‌مکی یه‌کجار فراوانه‌ بۆیه، ئه‌وه‌ی ئیمه‌ لێره‌دا مه‌به‌ستمانه‌تیشکی بخه‌ینه‌سه‌ر بریتیه له باسکردنی ره‌شبینی وه‌کو نه‌خۆشیه‌کی ده‌روونی ((ره‌شبینی بریتیه له کیشه‌یه‌کی هه‌زی، به‌وه‌ی لایه‌نی خراپی هه‌موو شتیک وه‌رده‌گریت، جگه‌ له‌وه‌ باسی هیچی تر ناکات، ئه‌مه‌ش یه‌کێکه له‌و حاله‌تانه‌ی به‌ره‌و پووی ده‌روونی مرۆف ده‌بیته‌وه و به‌ره‌نگاری کاریگه‌رییه خراپه‌کانی نه‌بیته‌وه ده‌بیته‌وه‌ی ئازار و نه‌هامه‌تی و هه‌ر ئه‌و هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی چالاکی هه‌یاش هه‌یاش له‌ناو ده‌بات)) (سلیمان، 2011، 150)، مرۆف وه‌ی ده‌روونی و جه‌سته‌یی هه‌یه، هه‌ریه‌که‌یان پۆلیکی کاریگه‌ریان هه‌یه له به‌پۆه‌بردنی ژیا‌نی دا، که په‌نگه ئه‌نجامه‌کانی ئه‌رینی بن له‌کاتی خۆشی و به‌ئه‌نجام گه‌یشتنی هیواکانی، به‌م شیوه‌یه هاوسه‌نگی ژیا‌نی تاکه‌که‌س بێنیه‌ دی، یان نه‌رینی بن له‌کاتی خه‌م و به‌کام نه‌گه‌یشتندا، که ده‌بیته‌وه‌ی

تيكچوونی دەروونی مروۆف. زۆربەى نەخۆشییە دەروونیەکان یەك ھۆکاریان نییە بەلکو ھۆکاری جۆراوجۆریان ھەیە، كە پێى دەوتریت فاکتەرى مەترسى ھەر چەند ھۆکاری مەترسى زیاتر ھەبێت، بۆاری تووش بوونی بەنەخۆشى دەروونی زیاتر دەبێت. ھەندیک جار، نەخۆشى دەروونی وردە وردە گەشە دەکات، ھەندیک جار دەرناکەوێ تا ڕووداویكى پڕ لە ستریس دروست دەبێت((پەشبینی لە دەرووناسییدا جۆریكە لە ھەلاوسانى شیتگیرانە لە مروۆفا، لە ئەنجامى شكستى خودى و تەنگ و چەلەمەى ژيان و كۆمەلگا، تاك تووشى دەبێت، كە زۆرجار ئەم ھەلاوسانە دەروونیە دەگاتە ئاستىك، ھەموو شتىك بە چاویكى پەشبینانە دەبینیت))((بالى، 1937، 24)) نەخۆشى دەروونی زۆر جار لە خێزاندا دەمیینتەوێ ژینگەىەكى پڕ ئیش و پەستان دەتوانیت زیاتر ببیتە ھۆکاری دروستبوونی نەخۆشى دەروونی.ئەو شتانەى وەك ژيانىكى سەخت یان ھەبوونی خێزانىكى خراپ، فشارىكى زۆر دەخاتە سەر دەروون و زۆرجار نەخۆشى دەروونی دروست دەکات. تەنانەت ھەندیک كات ئەگەر كەسەكە لە ژینگەىەكى پڕ لە ستریسدا نەبێت، ئەو شتانەى كە لە منداڵیدا بەسەرىدا ھاتووێ دەتوانن دواتر لە ژياندا كاریگەرییان ھەبێت، ڕووداوى پڕ لە ستریس وەك: لە دەستدانى كەسانىكى خۆشەویست و ترس و بیرە نەرىنییەكان لە بازەنى خەمۆكى یان دلەراوكى و پەشبینى دا خۆت ببینیتەوێ ((ئەم حالەتە دەروونیە زۆر جار مروۆف بەرەو تەنیاى و گۆشەگیرى دەبات و ھەولێ جیابوونەوێ دەدات لە كۆمەلگا، تەنانەت دەگاتە حالەتى خۆكوشتن، ئەمەش لە ئەنجامى بێھىوابوون لە ژيان و نەدارى و ناھەموارییەوێ بەرپا دەبێت))((غفور، 2015، 35). پەشبینى جۆریكە لە تیکچوون، كاتىك كەسىك لە بێمتمانەى بە ژيان، پێشبینى خراپ دەکات بەھەمان شیواى پێشبینىەكەى خراپەى دیتە رێى ئەم شیوازە بىركردنەوێش بەرەو پەشبینیمان دەبات، پەشبینى واتە ئارەزووى چاوەروانى ژيانىكى نالەبارو و خراپترین دەرنەنجام لە ھەموو بابەتێكدا((پەشبینى پێشبینى كردنى شەڕو خراپەىە بۆ داھاتوو، وا لە مروۆف دەکات چاوەرپى خراپترین ڕووداوییت، ئەم رەشبینىەشى بێھىوا و گۆشەگیرى دەکات)) (الانصارى، 1998، 16) سەیرکردنى لایەنى رەش لە شتەكان، ھەروەھا بە واتای باوەرپوونە بەوێ كە ئەو جیھانەى تێیدا دەژین تەنیا شتە خراپەكان لەخۆ دەگریت. مروۆف چۆن بزانیى خۆى یان ھەر كەسىكى تری دەورووبەرى پەشبینە یان نا ھەندىك نیشانە ھەن كە ئاماژە بەم شتە دەكەن، كەسىكى پەشبین ھەست بە سەرسوڕمانى زۆر دەکات، ئەگەر بزانیى شتەكان بەئاسانى بەرپوێ دەچن كەسەكە ئارەزووى ئەوێ نییە بەدواى ئەو شتەدا بگەریت كە

دهیهویتی، چونکه پی وایه به هەر شیوهیهک بیت شکست دههینیت، بهردهوام شکست و لایهنی خرابی شتهکان به میثکدا دیت و هیچ بیرکردنهوهیهکی ئهرینی و هیواو ئومید و گهشبینی بیر لیناکاتهوه ((کهسی رهشبین دونیا ئاوهروو دهبینیت، ئومیدی به ژیان نییه یان ئهگەر ههشیبیت نه رینییه)) (سالهیی، 2019، 49) کهسی رهشبین زیاتر سهرنجی لهسهر عهیب و خاله لاوزهکانی دهبیت لهبری ئهوهی سهرنجی لهسهر ئه و خاله بههیزانه بیت که خاوهنییهتی بهردهوام ههست به نارهحهتی دهکات، ئهگەر کهسیک بدوژیتتهوه که رهفتاریکی گهشبینانهی ههبیت که تهواو جیاواز بیت له خوی، بهردهوام ههست به نارهحهتی دهکات له خوی بو ماوهیهکی زور خهریکی قسهی نه رینی خوی دهبیت ((رهشبینی ههستیکی تاکه کهسیه بو پیشبینی کردنی خراب پرودانی پروداوهکان له داهاتوودا، رهشبینی بیرۆکهیهکی نهینییه که ئامادهگی ههیه له زهینی تاکیکدا که په لکیشی دهکات بو پیشبینی کردنی خراب پرودانی شتهکان)) (الانصاری، 1998، 15)) مروقی رهشبین وا گریمانه دهکات که شته باشهکان له کوتاییدا کوتایان دیت و تهنها خراپهکان دهمیننهوه. هه لچوونی دهروونی و خهه له ئهجامی روداوهکانی ژیانی روژانهی کهسهکهوه سهرهلهدهات، زانایانیش ((هه لچوونه دهروونییهکان بهسهر دوو گروپدا دابهش دهکن، خوش و ناخوش)) (علی..، 1984، 68).

ئهوهی ئیمه لێردها مه بهستمانه تیشکی بخهینه سهر هه لچوونه ناخوشهکانه که له کیشهیهکی دهروونییهوه دهست پی دهکات، به رهبره توخ دهبیتتهوه کاریگهری و فشار دهخاته سهر دهروونی مروقهکه ورده ورده دهپرووخینیت و تا ئه و کاتهی کیشه دهروونییهکه دهگاته لووتکه و کهسهکه خوی له نهخوشی رهشبینیدا دهبینیتتهوه. دهرووناسهکان چه مکیکیان ههیه که رهشبینی پوون دهکاتهوه و پیناسهی دهکات، رهشبینیش ئارهزوویهکی یاساییه له عهقل هه موو شتیک وهک خوی رهش بیینیت و لایهنی خرابی هه موو شتیک بگریته بهر پشتگوێخستنی هه موو شتیک تر له بهر ئه وهیه که له بنه رتهدا له خوویهکی دهروونی هه مه لایه نه و هه میشهیی پیکدیت. خه موکی و تورهی کورت که له ناکاو هیرش دهکاته سهر مروقی ئاسایی، دهبیتته هوئی ئه وهی که ئارهزووی هه بیت، له ماوهیهک له ماوهکاندا، له ژیان نارازی بیت و گلهیی بکات، ئه وهی لێردها تیدهگهین ئه وهیه که رهشبینی نهک حاله تیکی کاتی، به لکو دوخیکی نهخوشی دهروونییه که بو ژیانی کهسهکه سروشتیه، بویه مروقی رهشبین فوکه سیکی بهرگریکارانهی ههیه لهسهر لایه نه نه رینییهکانی ژیان (ئازار، مردن، له دهستان، بیزاری، ململانی، ههستکردن به تاوانباری دهژی، نارهزایی، کیشهی چاره سهر نه کراو، ئه گهری

ههله، خيانته، شتی ههله...) دهكریت لهگهڵ سووكکردن یان نكۆلی لایه نه ئه رینیهه کان یان گه شیبهه کان پرووبات ئه مهش رهنگه ههستکردن به له دهستدانی توانا کانیان له دهستدانی کۆنترۆل له سهه به مهی ئه و چاوه پوانیهی که مرۆف ناتوانیت پیرگی له پروداوه نه رینیهه کانی ژیان بکات ((به های مرۆف به هوی ئه و کارانه وه نیه که پروداوه کان پیی دهکات، به لکو به هاکی له و کاروهه نگاوانه ی دایه که سه ره پای بوونی ناخۆشی و تهنگ و چه له مه کان که دینه پیی ئه نجامیان دهکات)) (ماردن، 2008، 57) ره شیبی نه خۆشییه که که مرۆف تووشی ده بیت و هیرش دهکاته سه ری، کاریگه ری له سه ره ژیا نی ده بیت و لایه نه ئه رینیهه کانی ژیا نیشی تاریک ده بن له م حاله ته دا ته سلیمی هه موو ئه و گرفت و نا رهحه تیانه ده بیت که له ژیا ندا هه یه، به م هوی شه وه فیکر و عه قلی له کار ده که ویت و ناتوانیت ریگه چاره یه ک بدۆزیته وه بۆ ده رچوون لی، به رامبه ره به هه موو شتیک له ئاینده دا مرۆفه که ره شبین ده بیت و له پرووی ده روونیه وه ژیا نی ده بیته دۆزه خیکی تاییه تی و ناتوانی هه یه و ئامانجیک له ژیا نیدا دیاری بکات له شوینی خۆی ده مینیته وه ناتوانیت هه یه جو ره چالاکیه ک ئه نجام بدات.

ته وه ره ی دو وه م: دیاره ی ره شیبی له شیعی نو ی کوردیدا

ره شیبی وه کو دیاره یه کی ده روونی و کومه لایه تی له ژیا نی زۆربه ی مرۆفه کاندایه بوونی هه یه، که له یه کی له چرکه ساته کانی ژیا نیدا، به هوی پالنه ریکی ده روونی و کومه لایه تی دیته ئارا وه. هۆکاره کانی ره شیبی له ژیا نی مرۆفدا زۆرن به شیکیان په یوه ندیان به هه لومه رجی خودییه وه هه یه، وه ک پرو دانی کاره ساتیکی دلته زین و نامۆبوون و له دهستدانی شتیک و سه رنه که وتن له ئه زموونی خۆشه ویستی ... هتد که دوا جار ئه م شیوازه بیرکردنه وه یه له لای تاک دروست دهکات که به ره شیبیه وه بروانیته ژیا ن. هۆکاره کانی ره شیبی، چ ئه وانه ی په یوه ستن به هه ل و مه رجی خودی و ژیا نی تاییه تی که سه که وه، که خۆی ده بینیته وه له خواسته به دی نه ها تو ه کانی، که کاریگه ری به سه ره شاعیره وه جیده هیلیت ((شاعیر له یه ک کاتدا نیشته جیی نیوان دوو جیهانه، ئه ویش جیهانی خواسته به دیها تو وه کان و جیهانی خواسته به دی نه ها تو وه کان، ئه وه ی به دی دیت شاعیر وازیان لیده هیلیت، به لام خواسته به دینه ها تو وه کان، شاعیر ده که نه ئه و گه پریده یه که بیان گوازیته وه بۆ ناو مالی شیعی. شاعیر راگوزاره له نیوان جیهانه کاندایه هه میشه خه می ئه و خه می خواسته به دینه ها تو وه کانه هه ره به وه ندی نا وه سی ئاشکریان بکات، به لکو جیهان و شوینگه شیان بۆ ده دۆزیته وه تا به رجه سته ببن، با به خه یال و ورینه ش بیت. شاعیر هینده ی رابردووی هه یه له گه ل خواسته

به‌دینه‌هاتوو‌ه‌کان هینده ماوه‌ی ژیا‌نی نییه له‌گه‌ل خواسته به‌دیها‌توو‌ه‌کاندا ، چونکه خواسته به‌دیها‌توو‌ه‌کان له‌گه‌ل به‌دیها‌ت‌نیان ده‌مرن و ده‌گه‌نه کۆتا ، به‌لام خواسته به‌دینه‌هاتوو‌ه‌کان شاعیر هه‌راسان ده‌که‌ن و داوای به‌دیها‌تن ده‌که‌ن له شاعیر)) (عه‌بدولا، 2013، 83) شاعیر کاتیک ناتوانی ئه‌و خواستانه‌ی خۆی به‌هینیت‌ده‌ی یان شکست له‌داوای شکست رووبه‌روی ده‌بیته‌وه به‌مه‌ش به‌ره‌و بی هیوایی و په‌شبینی ده‌بات. ئه‌وانه‌شی په‌یوه‌ستن به هه‌لومه‌رجی بابه‌تییه‌وه، کاریگه‌ری نه‌ریتی به سهر ژیا‌نی مروّقه‌وه جیده‌هیلن، که سهره‌نجام به په‌شبینی و نا ئومیدییه‌وه بروانیت‌ه ژیا‌نی داها‌توو‌ی. له پوانگه‌ی که‌سی په‌شبیندا، ژیا‌ن له‌و کاته‌دا کۆتایی دیت، که کاره‌ساته‌که‌ی تیا‌دا پرووداوه. بۆیه بوون و ژیا‌ن، ماناو چوارچۆیه‌که‌ی دیکه ده‌گه‌یه‌نن ، داوای دروستبوونی ئه‌و دنیا‌بینیه په‌شبینیه. په‌شبینی وه‌ک دنیا‌بینیه‌ک و تیروانیکی کۆمه‌لایه‌تی و هزریا‌نه بۆ ژیا‌ن، وه‌ک بابته و گوتار له به شیکی زۆری ئه‌زموونی شیعی شاعیرانی ئیمه، به جیاوازی ئه‌زموونی شیعی‌ریانه‌وه ده‌بینریت .

به‌شیکی تری ئه‌و په‌شبینیه‌ی بالی به‌سهر شیعی نویدا گرتوو‌ه کاریگه‌ری به‌سهر شاعیره‌که‌نه‌وه هه‌بووه له شیعه‌که‌نیا‌ندا خه‌م و نا‌ئومیدی په‌شبینی په‌نگیداوه‌ته‌وه، سهره‌لدا‌نی ئه‌و په‌وته ئه‌ده‌بیانه‌ی که له‌و ماوه‌یه‌دا سهری هه‌لداوه ده‌وریکی کاراو کاریگه‌ری بینوه له نوێکردنه‌وه‌ی شیعی کوردی له پووی روخسار و ناوه‌رۆکه‌وه ، ئه‌گه‌ر ئیمه گروپی پوانگه به‌نموونه وه‌ر‌ب‌گ‌رین کاریگه‌ری له نوێکردنه‌وه‌ی شیعی کوردی هه‌بووه ((به‌گشتی به هه‌ر بارێکدا له پوانگه بروانین کاریگه‌ری خۆی له‌سهر ئه‌ده‌بی کوردی جی هیشتوو‌ه ، هه‌ر هه‌یچ نه‌بی گۆمی ئه‌ده‌بی کوردی شه‌له‌قاندوو‌ه و بووه هۆی ئه‌وه‌ی تیروانیکی نوێ ده‌رباره‌ی ئه‌ده‌بی کوردی کۆن و نوێ بخریته‌پوو)) (به‌رنجی، 2008، 5) پوانگه رۆلیکی گرنگی بنیوه له ئاراسته‌کردنی شاعیران و وازه‌ینانیا‌ن له شیوازی شیعی کۆن و هاندانیا‌ن تا به شیوازیکی نوێ شیعر بنووسن واز له شیوازه کۆنه لاسایکه‌ره‌وه‌که به‌هینن بۆیه ده‌یانگوت: ((سه‌رکه‌وتن و زالبوونی ئه‌ده‌بی تازه بیری نه‌وه‌ی نوێ، ته‌نها له پازاندنه‌وه و ئارایسته‌کردنی دیوی ده‌ره‌وه‌دا نییه، به‌لکو له چونه خواره‌وه‌شدا به بنج و بیخی هه‌ست و نه‌ست و ژیا‌نی ئاده‌میزادی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا)) (روانگه، 2013، 18) به‌و مانایه‌ی ده‌بیته شیعر ته‌نها گرنگی به دیوی ده‌ره‌وه نه‌داتن ناوه‌رۆک بکریته قوربانی رازانه‌وه و جوانکاری شیعی ، به‌لکو ده‌بی شیعر گوزارشت له ناخ و ده‌رونی مروّقی ئه‌و سه‌رده‌مه بکاتن)) (له سه‌رده‌می ئیستاماندا، ئه‌و بابته ئه‌ده‌بییه قورس و قه‌بانه ماوه‌ی

ژیانیان نه ماوه، که هونه ری ناوه پوک ئه کهن به ژیر پیتی ئه سپی بالدارى خه یال و دار و پهردووی وشه ی وشک و برنگی رهق و بی گیانه وه، ئه و بابته ئه ده بیانه ، هه رگیز بو زۆربه ی نه ته وه نه ژیاون و له ئازار و ئاواتی چه و ساوه کان نه گه یشتوون)) (روانگه، 2013، 19) پنیان وابوو شیعرى پيشتر له ئاست خواست و ئامانجه کانی مروڤى ئه مړو دهسته وه ستانه بویه پیویسته ناوه پوکى شیعر گوڤانکارى تیدا بکریت له گه ل سهرده مه کدا بگونجیت، شاعیرانى روانگه دهیان ویست شیعر ئه م بابته تانه له خۆبگریت له وانه: ((شیعر بو مروڤ، هه ستی مروڤایه تی، شارستانیته و ، یه کیتی ئاواره یی و بی ئارامی، وه پرسیوون و یاخیبوون ، ده پبرین له ئیش و ئازار، نه خشه کیشانی ئاوات و ئامانج ، هه لپشتنی هه گبه یی مه سه له ی بوون و نه بوون و ژیان و مردن، ...)) (حه ویز، 2010، 55) ئه گه ر سه یری بابته ته کانی وه کو : بی ئارامی ، وه پرسیوون ، یاخیبوون ، ئیش و ئازار ، ژیان و مردن بکه ین زۆریان به لای نائومییدی و په شینییدا ده سوړینه وه . بابته ته کانی شیعرى نوێ خوی له گه لی بابته تی تریش ده بینیته وه له وانه (عیشق، ئافرهت وهک خۆشه ویستی و جوانی، خه می هه ژاران و زه حمهت کیشان، ته نیایی ترس، نیگه رانی، نائومییدی، په نگدانه وهی خودیهت، سروشت، سه فەر و غه ربیی ، خه م ...)) که هه موو ئه م بابته تانه و چه ندانی دی سه ری له نائومییدی و په شینییه وه ده رده چی.

به شی دووهم: ته وهره ی یه کهم:

کاریگه ربی پۆمانسیزمی عه ره بی له بره ودان به په شینی لای هه ردی:

ئه حمه د هه ردی دواى ئه وهی ده چیته به غدا بو خویندن له (دار المعلمین) له وئ ئاشنای کۆمه لیک له سه رچاوه ی وه کو کتیب و گوڤار و روژنامه و ئه ده بی عه ره بی ده بیت ((له سالانی (1938-1939) دا ئه و سه رچاوانه بوون به رینمایى که ری به تایبه تیش که له بهر خویندنی (دار المعلمین) پووده کاته به غداو ئیتر له وئ ئاشنای دنیا یه کی نوێ ئه ده ب ده بیت)) (هه ردی، 2000، 3) له چاوپیکه وتینکا له سالی 2006 (د. عیزه دین مسته فا رسول) سه بارهت به سود وه رگرتن و کاریگه ربوون به پۆمانسیزمی عه ره بی ده لیت: "ئه ده بی مه هجه ر ده نگیکى تازه بوو له و سه رده مه دا، ئه مانیش نه وه یه کی تازه بوون ئه یان خوینده وه زمانى عه ره بیشیان ده زانی، بویه خویندنه وهی ئه دبیا تی مه هجه ر لای دلدار و هه ردی به دی ده کریت، چونکه خویندنه وهی شاعیرانمان له و قوناغه زیاتر عه ره بی بوو" هوکارى خویندنه عه ربیه کهش بو ئه وه ده گه پیته وه ئه و رژیما نه ی ده سه لاتى حوکمی عیراقیان ده کرد له و سه رده مه دا ته نها گرینگیان به زمانى عه ره بی ده داو ، به هیچ شیوه یه ک ریگه یان به خویندن و ده رکه وتنی

زمانی کوردی نه‌دهدا، هەردی خۆی بۆمان باس دەکات لەم بارهیه‌وه ده‌لیت: (سەرەتا له (منفلوطی) ده‌ستم پێکرد که نووسه‌ریکی به‌ناوبانگی میسر بووئینجا چووم بۆ کتێبه‌کانی (جبران) و شاعیرانی (مهر) ئەمانه به شیوه‌یه‌کی ئاسان و په‌وانی ئەوتو ئەیان نووسی، که بۆ یه‌کیکی وه‌کو ئەوسای من ،سەرته‌تیه‌کی باش بوون، هه‌لبه‌ت له‌دوای (جبران) زۆرتری نووسینه‌کانی (میخائیل نعیمه) لا په‌سهند بوو ،له سالانی (1938-1939) دا کتیبی (الغربال) یم خوینده‌وه هه‌ر له‌و ده‌ورانه‌دا ژماره‌کانی گو‌فاری (الرساله) م ده‌سکه‌وت که به‌تایبه‌تی ئەو وتارانه‌ی له‌ باره‌ی (په‌خنه‌وه) له‌و گو‌فاراندا ئەنوسرا ،سهرنجی پاکیشام ،موتالای ئەمانه باری سهرنجیان به‌رامبه‌ر شیعر گو‌ریم) (هەردی، 1989، 70) هەردی له‌و کاته‌وه ده‌که‌ویته ژێر کاریگه‌ری رۆمانسیزمی عه‌ره‌بی له‌ پێی ئەدیبه‌کانی ئەده‌بی عه‌رییه‌وه ئاشنایه‌تی په‌یدا ده‌کات له‌سه‌ر ئەو شیوازه‌ شیعریه‌ی که گوزارشت له‌ هه‌ست و سۆز و خه‌یالی شاعیر ده‌کات و له‌واقیع راده‌کات و باوه‌ش به‌ سورشت دا ده‌کات کاریگه‌ری به‌رچاوی به‌سه‌ر خویننه‌ردا هه‌یه، خویننه‌ر به‌جۆریک وه‌ک ئاوینه‌یه‌ک خه‌م په‌ژاره‌کانی خۆی تیدا ده‌بینینه‌وه، هەردی کاتیک ئەم شیوازه‌ نوسینه‌ شیعریه‌ی له‌ شیعرێ شاعیرانی عه‌ری بیانی که‌وته ژێر کاریگه‌رییانه‌وه و به‌جۆریک زۆربه‌ی ئەو سه‌رچاوانه‌ی گوزارشتی له‌و شیوازه‌ ئەده‌بییه‌ ده‌کرد ده‌خوینده‌وه، جگه‌ له‌ کۆمه‌له‌ی مه‌هجه‌ر ئاگاداری ده‌رچونی گو‌فاره‌کانی کۆمه‌له‌ ئەده‌بییه‌کانی تریش بوو له‌و کاته‌دا ((دیاره جگه‌ له‌م سه‌رچاوانه‌ی کۆمه‌له‌ی مه‌هجه‌ر هەردی ئاگاداری سه‌رچاوه‌کانی گو‌فاری (هیلال) و (ئه‌پۆلۆ) ش له‌گه‌ڵ دیوانی شاعیرانی ئەپۆلۆ ،له کتیبخانه‌کانی به‌غدا چنگ که‌وتون ، هەردی ئاگاداری ته‌واوی به‌ره‌می شاعیره‌ تازه‌گه‌ره‌کان بووه و چیژی له‌ شیعره‌کانیان وه‌رگرتوه و پێیان کاریگه‌ربووه زۆرجار کاریگه‌ریکه‌ له‌ شیعره‌کانیدا په‌نگی داوه‌ته‌وه)) (هەردی، 2005، 21).

دیاره هەردی سەرته‌تا له‌پێی کاریگه‌ر بوونی شاعیرانی (کۆمه‌له‌ی مه‌هجه‌ر و کۆمه‌له‌ی ئەپۆلۆوه) ئاشنای رۆمانسیزمی عه‌ره‌بی بووه و که‌وتوته ژێر کاریگه‌رییانه‌وه، شاعیره‌کانی ئەو کۆمه‌لانه سهرنجی هه‌ردییان پاکیشاوه بۆ ئەو شیوازه‌ شیعر نوسینه‌،ئه‌گینا وه‌ک فکره‌ ئاگاداری پێبازی رۆمانسیزمی ئەوروپی نه‌بووه، هەردی خۆی له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت: (رۆمانسیه‌ت و رۆمانتیکی وه‌ک فیکره‌ هه‌یج که‌سی له‌لای ئێمه‌ باسی نه‌کردوه، ئەو رۆمانسیه‌ته به‌قه‌ستی ده‌ستمان نه‌داوه‌تی، هه‌ر به‌ ته‌ئسیری که‌سانی تر ئەوه‌مان کردوه، ئەده‌بیاتی مه‌هجه‌ری وه‌ک: (جوهران خه‌لیل جوهران) م

خویندۆتەو، هەندێ شیعرییە بەره، ئیلا ئەبوو مازی، جەبران و میخائیل نوعیمە و ئەمانەم خویندۆتەو و تەئسیریان تیکردووم، ئیتر نەمزانیووە رۆمانسیەت وەک فیکرە چییە، بینومە لە ئینگلیزی و فەرەنسی بە تەرجمە شەرحی کراوە، ئینجا زانیوە ئەمە مەزەبە، واتە پێش ئەوەی بزانی رۆمانتیکیەت تەئسیری لەو شاعیرانە کردووە، کە هەمان خۆشەویستی بینووە و هەمان شیعری و توو...، پێم وایە چاکترین شیعەر ئەوەیە بتوانی خوینەر بەهێزێ، ئیتر بە چ قوتابخانەیە کە دەلی ئەوە بەلامووە گرنگ نییە (عەبدولواحید، 2004، 103-104) بەو واتای هەردی قوتابخانەی شیعری بەلاو گرنگ نەبوو. زیاتر گرنگی بەو داوێ چ شیعریی خوینەر دەهێزێ و پێی کاریگەر دەبێت.

بێگومان شیعری شاعیرانی رۆمانسیزمیش کاریگەری تەواوی لەسەر خوینەر هەیە، چونکە لە شیعەرەکانیاندا لە هەموو سەرەدەمێکدا بای هەست و سۆزی مرقوف دەکری هیچ کەسێک نادۆزیووە دەسبەرداری هەست و سۆزی بێ لە هەموو سەرەدەمێک رۆمانسیزم ئەدبیاتی ئەمروێ بەسەر ناچی، با وەکو و فیکرە هەردی ئاشنای نەبووبی لە سەرەتادا، بەلام کاریگەرییەکی لە پێی شیعری شاعیرانی عەرەبیووە سەرنجی هەردی بەلای خۆیدا راکێشاو و پێی کاریگەر بوو. ئەگەر سەرنجێک سەبارەت بە رۆمانسیزم لەلای (جبران) و شاعیرانی مەهجر بەدین، دەبینین لە هەموو شاعیرانی تاراوگە (مەهجر) زیاتر لە رۆمانسیزمەکانووە نزیکتر بوو، بەوێ هەر لە سەرەتای ژیاڵیووە، کاتیک منال بوو و هێشتا بەرەو ئەمەریکا کۆچیان نەکردبوو، سروشتە پاک و جوانەکی لوبنان و دیمەنی چییاکانی، کاریگەریی قوولیان لەسەر رۆح و دەروونی جێهێشت. ئاشکرایە کە (گەرانهووە بۆ سروشت) یەکیکە لە بیروکە زالەکانی رۆمانسیزم، لە بەشیکی زۆری دەقە شیعرییەکانی جوهرانیشتا، ئەم بیروکە بە زەقی رەنگ و دەنگ دەداتەو و سروشت دەبێتە ئاویێهەک بۆ هەست و سۆزەکانی مرقوف، تەنایی و نامویی و رەشبینی لەو بیرکردنەوانە کە لە کار و بەرهەمی رۆمانسیزمەکاندا دەبینرێ، لەلای (جوهران)یش ئەم شیوازە گوزارشتکردنە لە هەست و سۆزەکانی ناخ و دەرونی لە زۆربەیی دەقەکانی خۆی دەبینیتەو، مەسەلەیی خۆشەویستی، کە لە مەسەلە سەرەکییەکانی رۆمانسیزم، ئەم مەسەلەییەش پانتاییەکی فراوانی لە ئەدەبی جوهراندا داگیرکردووە یاخیبوون لە واقع و دابونەریتی سواوی کۆمەلگا و هەلاتن بەرەو دونیایەکی خەیاڵکراوی ئایدیالیست و بالا، سیمای سەرەکی لای شاعیر و نووسەر و هونەرماندە رۆمانتیکیەکان، کە لای جوهرانیشت بەرجهسته دەبن، لە زۆربەیی بەرهەمە ئەدەبییەکانیدا، هەموو ئەو تاییبەتمەندیانەیی رۆمانسیزم لە

لای جبران سهرنجی ههردییان بۆلای پۆمانسیزمی عهره‌بی راکیشاوه وهک ههردی خۆی بۆمان باس دهکات و ده‌لێت: ((به‌تایبه‌تی نووسینه‌کانی (جبران) که به‌رگیکی پۆمانسی نوینیان له‌به‌ردابوو به‌لای منه‌وه شتیکی تازه و نه‌بیستراو بوون و له‌وه سهرده‌مه‌دا کاریکی زۆریان تیکردم ، ئهم قوتابخانه تازیه‌ی (جبران) یا قوتابخانه‌ی (رۆمانسی) به‌تیکرای ، دوولایه‌نی جیاوازی تیدایه ، لایه‌نیکیان زۆرتر باسی ته‌نیا‌یی و خۆشه‌ویستی و فرمی‌سک و خهم و په‌ژاره کردنه ، لایه‌نه‌که‌ی تریان یاخیبوون و شۆرش و په‌لاماردانی باوو و نه‌ریتی سهرده‌مه نمونه‌ی یه‌که‌میان وهکو : (الدمعة و الابتسامة) و (نحن و انتم) نمونه‌ی دووه‌میان وهکو : (الارواح المتمرده) و (العواصف) و (الاجنحه المتکسرہ) و... هتد)) (ههردی، 1989، 70) ده‌توانین ب‌لێن ههردوو لایه‌نه‌که‌ی قوتابخانه‌ی (جبران) کاریگه‌رییان به‌سه‌ر شیعره‌کانی ههردی‌ه وه‌یه ، شیعری هه‌یه پ‌ریه‌تی له‌ په‌شبینی له‌ خهم و په‌ژاره و فرمی‌سک ، شیعریشی هه‌یه پ‌ریه‌تی شۆرش و په‌لاماردان ، ئهو شیعره‌نه‌ی ههردی که به‌رگی خهم و په‌ژاره‌یان له‌به‌ردایه کاریگه‌رییه‌که‌ی به‌سه‌ر زۆربه‌ی شیعره‌کانیدا په‌نگ ده‌داته‌وه .

هه‌روهک پ‌یشتەر ئاماژه‌مان پ‌یکرد ههردی کاریگه‌ری پۆمانسیزمی عهره‌بی به‌سه‌ره‌وه بووه ئهو کاریگه‌ر بوونه‌ش له‌ ر‌یگای کۆمه‌له‌ی مه‌ه‌جر و شاعیرانی کۆمه‌له‌که به‌گشتی جبران به‌تایبه‌تی ، کاریگه‌ری شاعیرانی کۆمه‌له‌ی ئه‌پۆلۆشی به‌سه‌ره‌وه بووه و ئهم کاریگه‌رییه له‌ شیعره‌کانیدا په‌نگی داوه‌ته‌وه هه‌رچه‌نده ههردی له‌ هیچ سه‌رچاوه‌ک ئاماژه‌ی پ‌ینه‌کردوو ، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌یری شیعری شاعیرانی (کۆمه‌له‌ی ئه‌پۆلۆ) بکه‌ین شیعری چه‌ند شاعیری‌ک به‌نمونه وه‌ر‌ب‌گرین له‌گه‌ل شیعره‌کانی ههردی هه‌لی سه‌نگین‌ن هه‌ست به‌وه ده‌که‌ین ، که ههردی که‌وتۆته ژیر کاریگه‌ری ئهو کۆمه‌له‌وه و په‌نگدانه‌وه‌ی ئهو کاریگه‌رییه‌ش له‌سه‌ر ههردی به‌تایبه‌تی له‌لایه‌ن شاعیرانی وهک (علي محمود طه ، ابراهيم ناجي ، ابو القاسم الشابی) ده‌رده‌که‌ویت . ل‌یره‌دا به‌شیک له‌ نمونه‌ی شیعری ئهو شاعیرانه وه‌رده‌گرین و جو‌ری کاریگه‌ریه‌کان له‌ شیعری ههردیدا دیاری ده‌که‌ین :

(علي محمود طه) دیوانی شیعری (الملاح التائه) له‌ سالی 1934 ب‌لاوی کردۆته‌وه شیعریکی هه‌یه به‌ناوی (الانتظار) ، هه‌مان ناو‌نیشان له‌ لای ههردی له‌ دیوانی (پازی ته‌نیا‌یی) به‌که‌می زیاده‌وه ده‌بینرێ به‌ناوی (چاوه‌پوانی ب‌یه‌ه‌وده) ههردی ته‌نیا ب‌ی هوده‌ی زیاد کردوو ، ئه‌گه‌ر سه‌یری کاریگه‌رییه‌کانی (علي محمود طه) بکه‌ین له‌سه‌ر ههردی خۆی له‌ گه‌لیک لایه‌ن ده‌بینێته‌وه ، به‌لام ئیمه هه‌ندیک له‌ کاریگه‌رییه‌کان به

نمونه وهردهگرين وهك: - ناوونيشانی شيعريان زور ليك نزيكه(الانتظار) و(چاوه پروانی بيهووده)، - بيروكهی شيعريان ههردووک چاوهروانی يارهكهيانن لهسه رينگا: (عيناتی ترقب كل طيف عابر) و (لهسه ريدا ئهوهستم من، تاكو ئاوی پيم دايه)،هستهكانيان بهژداره لهو چاوهروانيه، - له پرووی دهرونييهوه ههردووک له دلّه راوکیدا دهژين و دهترسن يارهكهيان له دهست بدن، - له لای ههردوو شاعير بهئاکام نهگهيشتن و نهگهيشتن به خوشهويستهيهكهيان دهبينري،...هتد

له شيعريکی تردا (علي محمود طه) بهناوی(بحيرة کومو)،ههرديش شيعريکی هيه(من و تو) پاشان ناوهكهی گورپيه بو (خهرمانه) کاریگهريهکانی(علي محمود طه) لهسه ههردی لهوهدا خووی دهبينيتهوه - بيروكهی ههردوو شيعرهكه شاردينهوهی نهينيهكه له دليان لهلای مهعشوقهكهيان، بهلام چاوهكانيان نهينيهكهی ئاشکرا کردووه كه ههردوو ويتهكه ههمان شته، - گفتوگوکه له نيوان دوو كهس دايه ئهويش (عاشق و معشوق) و (من و تو) كه ههر ههمان مهبهست دهدا بهدهستهوه و جياوازيان نييه،...هتد

(علي محمود طه) له شيعريکی تردا بهناوی(قلبي) باسی خووی دهکات، دهليت:

وصحوت من وهم ومن خيل
فإذا جراحك كلهن دم
لجت عليك مرارة الفشل
ومشي يحز وتينك الألم!
والأض ضاق فضاؤها الرحب
وخلت فلا أهل ولا سكن
حال الهوي وتفرق الصحب
وبقيت وحدك أنت والزمن

(طه، 2012، 50)

ليردها شاعير پروودهکاته دلی خووی و باسی ژيانی خووی دهگيرپيتهوه، كه چون دليکی پر له خوشی و شادی ههبووه، ئهستيرهی ژيانی رووناکی داوهتهوه. كهچی له ناكاو بوی دهردهكهويت ئهمانه خهيايیک بووهو دووربووه له راستی، چونكه ئهوه بهليتانهی كه پييدرابوو ههمووی ناراست دههچوون.دنيای فراوانی لی تهنگ بووهو به بی كهسی ماوهتهوه.

لهلای ههرديش له شيعری(دليکی تيكشكاو) ههمان حالهت بهدی دهکری وهك دهليت:

ئهووی ئهوساكه پرووناکی ئهدا بهم ژينه شيواوه
دليکی پر له ئاههنگ بوو، كه ئیستا پاکی پوخاوه..!

.....

كه چى ئەو كۆشكى چەند سالەى، دلم بنچينهكهى دانا
 به ته نيا گەردەلولىكى «نەهاتى»، چوو به ئاسمانا!!
 هەموو ئەو نياز و ئاواتەى له ناو ناخى دەروونا بوو
 له داخى بى به ئىنى ئەو به جارى تەفر و تونا بوو!!
 بەلى، كاتى به خۆم زانى، به هارى پر ئەوين پۆيى
 خەو و ئاواتى چەند سالە و به ئىنى پى گەيىن پۆيى!!
 (هەردى، 1984، 57)

ئەگەر سەيرى كاريگەر يەكانى (علي محمود طه) له سەر هەردى بكهين خۆى
 دەبينىتەوه له: - له پرووى ناو نيشانەوه (قلبي) و (دللىكى تىكشكاو) هەمان ناو نيشانە ته نيا
 لەلای هەردى خاسىهەتى تىكشكاوى بۆ دل زياد كردوو، - له پرووى بىروكهى
 شيعرييهوه لای هەردوو كيان بابە ته كانيان گىرانه وهى رۆژانى رابردوووه خەو و خەيالى
 ئەو كۆشكهى له دەرونيادا بوو به هاتنى رەشەبايەك پووخواوه تووشى ته نيایى
 هاتوونە،.. هتد هەردى جوانتر و وردتر و پر هەست و سۆزتر گوزارشتى له دۆخەكه
 كردوو، راستە بىروكهكه لای (علي محمود طه) هەيه، بەلام هەردى زۆر لهو جوانتر
 گوزارشتى لى كردوو. كهواتە له گەل وەرگرتنى بىروكهكه، تانا و داهيتانى هەرديش
 بەدەر كهوتوووه لهو شيعرهدا.

(ابراهيم ناجي) له زۆربهى شيعرهكانيدا تايبه تەمەندى ريبازى رۆمانسىزم
 دەبينى كە كاريگەرى بەسەر (هەردى) يەوه هەبووه كاريگەرييهكه له چەند شيعريكدە
 بەديار دەكهوتت، ابراهيم ناجي له شيعرى (من ن الى ع) به شيوەكى خەمبارانە وینەى
 ژيانى پر له نائوميدى و رەشبینى خۆى پيشان دەدات، هەمان وینەى شيعرى له لای
 هەردى له شيعرى (رازى ته نيایى) دووبارە بۆتەوه كه نهگىشتنه ئەنجامه له
 خۆشهويستى دا تەمەنيان به نائوميدى و خەم و مەينەت بەرپر كردوووه و ژيان له لايان
 هېچ خۆشيهكى نييه. هەروەها (ابراهيم ناجي) له هۆنراوهى (البعث) ئەو نائوميدى
 رەشبینيهى دەبينى وەك له شيعرهكهدا دەلى :

قد بلوت الويل فيها لا بلوتا وأنا أبدا يومي بالمساء
 وعرفت الضيق ضيق القلب حتى لم أجد في الكون ثقبا من رجاء
 (ناجي، 1980، 170)

كه رۆژى به شهو دەست پى دەكات و له شهویشدا تيشكى روناكى نابینیت،
 هەمان شت له شيعرى (رازى ته نيایى) لەلای هەردى دووبارە بۆتەوه كه له تاريكى

شەوی ژيانیدا روناکی ناییتە سەر ریگای هیچ هیواو ئومیدیکیان بەم ژيانی دنیایە
نەماوە خەم زالبووە بەسەریدا ، وەک هەردی دەلی:
ئەگێرم چاوی بێ تینم بە تاریکیی شەوا، سەرسام
نییە پرشنگی دوو چاوی، کە پرووناکی بکا، ریگام
بە غەیه‌ری بالی خەمناکی شەوی پڕ ترس و سامناکی
(هەردی، 1984، 79)

لە شیعریکی تردا (ابراهیم ناجی) بەناوی (رسائل محترقة) باسی ئەو دەکات
کە بۆ ژيانی رابردووی گەراوەتەو لە شەویکی تاریکدا هەموو ئەو یادگاری و نامانەی
خۆشەویستەکە یەکوتوتەو یادی وەک چۆن مندالیک خەوبینی ، لە پڕ بەئاگا دیتەو
نامە دلدارییەکانی دەسووتینی و هەربەوێش راناوەستی بەلکو دلی خۆشی دەخاتە ناو
ئاگری نامەکان تاکو بسووتی رۆخساری یارەکە ی تیدا ونبیتن، هەردیش هەمان فکری
بەکارهێناوە ، بەلام بە شیوازی خۆی لە هۆنراوەی (شانزە سال چاوەروانی) دا دوا
ئەوێ تاریکی شەو بالی رادەکێشیت بەسەر زەمینا یادگاری شانزە سالی ژيانی
خۆشەویستی دەخاتە چالی سزاو، کاریگەرییەکە (ابراهیم ناجی) لە چەند لایەنیکەو
بەسەر هەردیدا دیارە لە وانه بەکام نەگەیشتنی خۆشەویستیان و لەناوبردنی یادگاری
خۆشەویستەکانیان کە یەکیان بەسوتان ئەوی تر بە چالی سزا کە ئەمە ئەوپەری
رەشبینی لای هەردووکیان نیشان دەدات.

(ابو القاسم الشابی) شیعریکی هەبە بەناوی (صلوات في هیکل الحب) هەردی پێدەچی
پیشتر ئەو شیعری بینیتن و پێی کاریگەر بو بیتن هانی داوە شیعریک بەهەمان
ناونیشان بەکەمی جیاوازی بەناوی (صلوات المحب) بە زمانی عەرەبی بنوسی کە
کاریگەری (ابو القاسم الشابی) لەسەر هەردی دەبینرێ لەناونیشانه‌کە یەو تا هەندێ
لایەنی ناوەرۆکی شیعەرەکە ، بەلام هەردی لەو شیعری دا تایبەتمەندی خۆی نیشاندەو
هەرچەندە زمانەکەشی عەرەبییە ، بەلام هەردی توانویەتی شاعیریکی عێراقی وەک
(بدر شاکر سیاب) سەرسامی ئەو شیعری خۆی بکات ، لەم بارەیه‌و هەردی
دەلیت: ((لەبیرم دێ جارێک دانشتنێکی دورو درێژمان پێکەو کرد گەلیک لە شیعەرەکانی
خۆی بۆ خویندەو ، داواي لێکردم ئەگەر شیعری عەرەبیم هەیه بۆی بخوینمەو
، منیش شیعری (صلوات المحب) م بۆ خویندەو ، داواي ئەوێ شیعەرەکەم بۆ خویندەو
، ووتی تجربەیی شیعری زۆری تێدايه)) (هەردی، 1989، 85) .شایەنی باسە هەردی لە
ریگە ی کاریگەریی ئەدەبی عەرەبییەو ئەشنای شیعری شاعیرانی ئەوروپی بوو

،چونكه ئۇ كۆمەلە ئەدەبىيە عەرەبىيانەى وەكو (مەھجەر و ئەپۆلۆ) كاريگەر بوونە بەشيعرى شاعيرانى رۆمانسىزىمى رۆژئاوا وەكو (شىللى، كىتس، وردزورث...هتد) شيعرەكانيان وەرگىرنە سەر زمانى عەرەبى، هەردىيش لە رېگەى زمانى عەرەبىيەو بەو شيعرە كاريگەر بوو و وەرگىردراو بۆ زمانى كوردى بەشيوەيەكى سەرکەوتوانە كە تايبەتمەنى دەقە سەرەكەكە لە دەست نەداتن

تەوەرەى دووهم: ھۆکارەكانى پەشپىنى لە شيعرەكانى ئەحمەد ھەردى دا

1- پووداو و کارەساتە ناخۆشەکان:

ئەو پووداو و کارەساتە ناخۆشەکان بەسەر ھەردى خۆى يان كەسىكى نيزكىدا ھاتوون، كاريگەرييان ھەبوو لەسەرى لە پووى دەروونىيەو دووچارى خەم و خەمۆكى و نامۆى و ناوئىدى و لە كۆتاييدا پەشپىنى ھاتوو، ئەم حالەتە دەروونيانە بۆتە سەرچاوەيەكى ئىلھامى شيعرى، بۆتە ھۆى ئەوەى دەست بە نوسىنى شيعر بكات وەك ھەردى خۆى بۆمان باس دەكات و دەلێت: ((جارى واش بوو حالەتيكى دەروونى يا كارتىكردى پووداويكى ناخۆش، كە بوو بە ھۆى پەژارەيەكى دەروونى ، دەستى پى داومەتە قەلەم و پيشەكى ھىچم بۆ دانەناو . بگرە ھەندىك جار بە جورىك ئەو حالەتەم دەربريو كە لەو پيش ھەرگىز بەبىرمدا نەھاتوو، ئەم حالەتە ھەموو كاتىك دروست نابن)) (ھەردى، 1989، 72) بەو واتايەى ئەو كاتانەى كە ئەو پووداو و کارەساتە ناخۆشەکان چ بەسەر خۆى يان كەسانى ئازىزى دىتن شاعير تووشى ھەلچوونى دەروونى دەكات، ئەو باردۆخە نەخوازراو ھانى شاعير دەدات تاكو قەلەمە شيعرىيەكەى دەست بە نوسىن بكات، كە لەو ھەپش ھىچ ئامادەكارى و فیکرەيەكى بۆ ئەو نوسینە شيعرىە لە بىرکردنەویدا نەبوو ، پووداو و کارەساتە ناخۆشەکان ھەرلە مردنى كەسانى نيزىكى و يان رووداو و گۆرانكارى سياسى و نەتەوہى كە بە زيانى ميللەتى كورد بوو كارى لە شاعير كردوو، بوونەتە ھۆى نووسىنى شيعرى و دەبرىنى ئەو ھەستە پەشپىنىيەى. خەم و كيشەو گرتەكانى ژيان وايان لە شاعير كردوو ھىچ ھىوايەك و ئومىديكى بەژيان نەمىنيت بالى رەشى خەم و رۆژانى پرلە كيشە لە رۆژەكانى ژيانيدا مەودايان بۆ شاعير نەھىشتوتەو بۆ ھەزکردن لە ژيان و خۆشەويستى وەك دەلێت:

ژيان و ئەركى ناخۆشى پەپوولەى ئارەزووى كوشتەم

شەرابى جامى دلدارى، لە تافى لاويا پشتم

تەمى رۆژانى پرمەينەت، وەھا تاريك و چلكن بوو

نیگاری خوښه‌ویستی دل، پهری ئاسایی، تیا ون بوو

(هەردی، 1984، 79)

خەم و رووداو کارەساتە ناخۆشەکان شاعیریان تووشی هەلچوون کردووە، ئەو ئازارە لە دەروونی دا پەنگی خواردۆتەو و مەبەستی بوو بە شیعەر دەریان بپەڕێ ، هەردی لە ژیاڵیدا تووشی چەندین کارەساتی جەرگ بر هاتوووە کە بۆتە هۆی دروستبوونی هەستی رەشبینی لە لای ، لەم بارەیه‌وه شێرکۆ بیکەس بۆمان باس دەکاتوو دەلیت:((من چەند جارێکیش لە ژیاڵی خۆمدا ئەوم بە پەستی و و نیگەرانی دیو و دواتریش بەسەریدا نەخۆش کەوتوو ، یەکەمیان :ئەو ساتە ی کۆرە گەرەکی (دارا) بوو بە کارەباو و گیانی لەدەست دا . دووهمیان:دوای هەره‌سی شۆرشی ئەیلول و تەسلیمبوونەوه‌ی پێشمەرگە بە ئێران و بە عێراق)) (بیکەس، 2000، 5) کارەساتی گیان لە دەست دانی (دارا) ی کۆرە گەرەکی لە سالی (١٩٦٢)، ئەم کارەساتە دلته‌زینە کاریگەری لەسەر ئەحمەد هەردی هەبوو زۆر خەمباری کردووە لە مەراسیمی ناستنەکە ی لەسەر گۆری دارای کۆری، شیعریکی خویندۆتەو کە پێشتر شیعەرەکە ی بۆ کچیک وتوو بەناوی مەهتابی شیخ جەلالی شیخ رەشید، کە لە هەره‌تی لاوییه‌تیدا کۆچی دوايیکردووە، لەسالی ١٩٥٩ دا، بەلام بە خوښه‌ویستی کۆرە جوانه‌مەرگه‌کە ی لە رێپۆرەسمی ناستنەکە‌یدا ئەم شیعەرە ی دووبارە خویندۆتەو و پێشکەشی ئاماده‌بوانی ناستنەکە ی کردووە، بە قورگیکی پر گریانەوه‌ وتی:

کە رابوردی بە ئەسپایی، لەسەر ئەم گۆرە پی دانی

کە مەهتابیکی تێدا ی، مەگەر ئەو خوا یه‌ بیزانی !

لەباخی خوښه‌ویستدا، گولالە ی نەوجەوانی بوو

کەچی کاتی گەلاریزانی ئەو، هیشتا بەیانی بوو !

(هەردی، 1984، 91)

هەردی جگە لەوه‌ی کارەساتی گیان لەدەستدانی کۆرەکە ی غەمبار و نا ئومید و رەشبینی کردووە، مردنی کەسە نزیکەکانی و ئەو رۆوداوە ناخۆشانه‌ی بەسەر هاوڕێکانیدا هاتوون غەمباریان کردووە، بەهەمان شیوه‌ کاریگەرییان لەسەر دل و دەروونی هەبوو پەڕیشانیان کردووە.

هەردی چەندین چوارینی بۆ سەر کیلی گلکۆی ئازیزانی نووسیوه‌ بە جۆریک وا هەست دەکە ی کە کەسیکی وانیزیکی خۆی مردووە ، بیگومان شاعیر خۆی لەناو کارەسات و رۆوداوەکان بینووه‌تەو ، چونکە خوښی دووچاری مردنی کۆرەکە ی

بۆتەوہ بۆیہ توانویہ تی بہ مردنی ہہرکەسیک ئەو ہہستہ خەمباری و ناٹومییدی و
رەشبینیی بۆ مردنی ئەوانیش دووبارہ بکاتەوہ و لە شیوەی شیعەر دەریبیری ہەندئ
لەو چوارینانہ بہنموونہ وەرگرین : بۆ مردنی «کەمالی جەلال سائیب» ، کە لە
۱۹۳۸/۷/۲۴ دا لە رانیہ کووژراوہ کە مردنەکە ی ہەردی خەمبار کردوہ بہ شیوەیہک
ئازاری دەروون و دلی دواوہ ئەو وشانہ ی لەو چوارینەدا بەکاری ھێناوہ ھەمووی
گوزارشتہ لەو ھەستہ رەشبینیی شاعیر وەک دەلیت:

بای ئەجەل ھات و لەناکاو، دەفتەری ژینی دپیم
تاکوو دویئی خونچہ بووم ئەمڕۆ بە ناحەق ھەلۆھەریم!
وہک برووسکە نەونەمامی داپنی، وەختی چرۆ
ھات و گوللە ی ویل لە ناکاو بیگونناھ جەرگی بریم!
(ھەردی، 1984، 90)

لە شیعەریکی تردا کە (بۆ موحەممەد کەریم) نووسراوہ کە بەھۆی بەئەکام نەگیشتن
و پشت تیکردنی خۆشەویستەکە ی و وازھێنانی لی خۆی کوشتووہ ،بەجۆریک
واھست دەکە ی شاعیر خۆی لەناو ڕووداوہکادا بووہ و شاعیر لە زمانی ئەوہوہ ئەو
ھەستہ رەشبینییہ ی دەردەبری و دەلیت :

برام وا تئ نەگە ی ئاخم، لە داخی ناٹومییدیہ
ئەگەرچی زامی سەرسەنگم نیشانہ ی جوانە مەرگیمہ!
بەلام بۆیہ دلم بەر گوللہ دا، زانیم کە چی تیاہ
دلی وینہ ی کچی تیا بی، نەمانی باشہ بۆ چیمہ؟!
(ھەردی، 1984، 90)

بە گشتی ئەحمەد ھەردی لە ژیا نی دا دووچاری گەلیک ھەوراز و نشیو و
کارەساتی جەرگ بر ھاتووہ ھەر لە مردنی خوشک و براکە ی، کە بە تاقانہ یی
ماوہتەوہ و مردنی دایکی بہنەخۆشی لە سەرەتای تەمەنی ھەردی دا ،پاشان مردنی
باوکی، پاشان مردنی کورہ گەورەکە ی بە ڕوداویکی کارەساتبار، مردنی کەسە نیزیکی
و خۆشەویستەکانی ، بەھۆی بیروباورہ سیاسی و نیشتمانپەرورہییەکانی توشی
ئاوارەیی و زیندانیکردن و ھەرەشە و دوورخستتەوہ و لە کار لادان و نان برین و
دەردەسەری زۆر ھاتووہ لە ژیا نیدا ، رەنگە ھەموو ئەو ھۆکارانہ کەم نەبیت لە
دروستکردنی ھەستی رەشبینی لەلای لە ژیا نی و شیعەرەکانیدا.

2- باردۆخی میللەت لەرووی (سیاسی و نەتەوہیی و ئابوری و کۆمەلایەتی):

هەردی هەر له مندالییهوه جۆش و خرۆشی له گەڵ بیرى نهتهویى هه‌بووه ، چونکه له سه‌رده‌میک چاوی هه‌له‌یناوه که سه‌رده‌می شوێشی (شیخ محمود) بووه و سه‌رسامی بووه و له‌و کاته‌ی له به‌غدا ده‌ست به‌سه‌ر بووه سه‌ردانی کردووه، گروٲینیک و هه‌ستی نیشتمانی کوردانه‌ی به‌رزى هه‌بووه ، له‌ سالی 1944 ئاشنای بیروباوپی چه‌پ بووه و له‌ریگه‌ی خویندنه‌وه شاره‌زای بیروباوپی مارکسی بووه و دواتر بایه‌خی به‌ریبازی ریالیزم داوه هه‌روهک هه‌ردی خو‌ی بۆمان باس ده‌کات و ده‌لیت: (ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ڵ ریپه‌وی (ریالزم)دا ئه‌گه‌رپته‌وه بۆ سالی (1946) و دواتر، به‌لام ئاشنایه‌تیم له‌ته‌ک بیروپای چه‌پیدا ئه‌گه‌رپته‌وه بۆ سالی (1944) واته‌ پێشتر .ئه‌مه‌ش شتیکی سه‌یر نییه ، چونکه باردوخی سیاسی ئه‌وسای عێراق، وایکردبوو که ئه‌وانه‌ی بیر و رایه‌ک بلأو ئه‌که‌نه‌وه ،له‌ پله‌ی یه‌که‌مه‌دا بایه‌خ بده‌ن به‌شیکردنه‌وه‌ی لایه‌نی سیاسی ئه‌و بیر و باورپه‌، پێش ئه‌وه‌ی گو‌ی بده‌نه‌ ریپازه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی) (هه‌ردی، 1989، 71) دیاره هه‌ردی سه‌ره‌تا له‌ریگه‌ی خویندنه‌وه‌کاریه‌گر بووه به‌ بیروباوپی مارکسی و به‌ دروشم و په‌ی‌په‌وه‌که‌یان کاریه‌گر بووه، دواتر ئه‌و کاریه‌گرییه‌ی گواستۆته‌وه مه‌یدانی ئه‌ده‌ب و له‌ شیعه‌رکه‌انی ئه‌و قوناغه‌ی ره‌نگی داوه‌ته‌وه وه‌ک: له‌ شیعه‌رکه‌انی (ئازادی خوای کوردین ئیمه‌، شین بۆ شه‌هیدانی (19)ی حوزه‌یرانی 1947، هه‌لبژاردن 1947، ئاگری سوری ئیره‌ابی عورفی...هتد). ئه‌گه‌ر چه‌ند دیره‌ک وه‌ربگرین له‌ شیعه‌رکه‌ی که به‌ بۆنه‌ی هه‌لبژاردنی 1947 ئه‌نجام دراوه، ده‌بینین شاعیر له‌ خه‌می میله‌ته‌که‌ی بووه، که خوینی شه‌هیده‌کانیان له‌یاد نه‌چی و که‌سیکی شیوا هه‌لبژێرن شاعیر ده‌یه‌وئ میله‌ته‌که‌ی هۆشیاربیتن و له‌ بارودو‌خه‌ سه‌خته‌که‌ی ژانیان ئاگاداریان بکاته‌وه وه‌ک له‌ به‌شی‌ک له‌ شیعه‌رکه‌دا هه‌ردی ده‌لیت:

ده‌ستم دامینت ئه‌ی میله‌ت ! له‌خۆت هه‌رگیز نه‌بی بایی

نه‌هیلی خوینی لاوانت ئه‌به‌د بپروا به‌خو‌پایی

به‌لی ئه‌و خوینه‌ تو رشتت له‌ جه‌رگه‌ی کو‌پی مه‌یدانا

هه‌زاران مو‌ری عاری نا به‌پوی میله‌ت فروشانا

به‌لام هه‌شتا گه‌لی کو‌ت و گه‌لی پپوه‌ند له‌ پیتایه

ریگا ناخۆش و دژواره ، دزو جه‌رده له‌ ریتایه

(کاکه‌ی فه‌لاح، 1987، 143)

به‌لام دیاره هه‌موو هه‌وله‌کانی شاعیر بیسود ده‌بیتن، که‌سیکی شیوا هه‌لبژێرن که له‌ ئاست سه‌ختی دو‌خی ژانیان بیتن له‌ زۆربه‌ی بواره‌کانی ژانیانه‌وه.هه‌موو ئه‌و دو‌خه

سەختیانەیی میللەت ، خەم ھەلگرتنی شاعیر لەو بارودۆخە سەختەیی میللەتەکەیی شاعیری بەرھەو نائۆمیدی و ڕەشبینی بردووە وای لیکردووە تەواو بێ ھیوابیتن ھیچ بڕوایەکی بە شیعری سیاسی و نەتەوایی نەمیتیت .

ئەحمەد ھەردی دواي ئەوھە بێ ھیوا بوو لە حیزبی شیوعی و بیرو باورەکەیی بەرھەو ڕەشبینی ھەنگاوی نا بەوھە ھیچ ئۆمیدیکی بە سیاسەت و شۆرش نەما ، چونکە شاعیر ھەستی کرد و بۆی بەدەرکەوت کە باسی ئۆمەمیەت (یەکبونی گەلان) دەکری لەناو حزبی شوعی وەکو کوردیک باسی ھەردی دەکری جیاوازی دەکری لەنیوان کورد و عەرەب پێچەوانەیی پرۆگرامی شوعیەتە بۆیە بۆی دەرکەوت ئەو دروشمانە ھەموو درۆ و ھەلخەلەتاندنە ھیچ پەيوەندییەکی بەنەتەوھە کوردەوھە نەبوو و ھەرچیشیان لەو پێناوھەدا کردووە بێ ئەنجام و دەستکەوت بوو، لەو پێناوھەدا تەنھا کات بەفیرۆدانیان بۆ ماوھەتەو بۆیە بڕیاری وازھێنانیدا لە حزبەکەیی و بیروباوەرە چەپەکەیی ڕەنگە ئەمە ھۆکاریک بیتن بۆ دورکەوتنەوھە لە سیاسەت ، ھۆکاریکی تری ڕەشبینی لەلای ھەردی و دورکەوتنەوھە لە بیروباوەرە نەتەوھەیی لێدان و قەدەغکردنی بزوتنەوھە نیشتمانی بوو لەو سەردەمەدا (لە کارەساتی دواي راپەرینەکەیی کانونی یەکەم سالی 1948 لێدانی بزوتنەوھە نیشتمانی و حیزبە پیشکەوتنخواز و دیموکراتیەکانەوھ ، شاعیر پشیتی کردە سیاسەت و کونجی گوشەگیری گرت و لێرە بەدواوھ ، لەبابەتی ریاڵیزی شۆرش گیرانەوھ روی کردە قۆناغی بابەتی شیعری رۆمانسی) (کاکەیی فەللاخ، 1987، 145) بەو واتایە ھەردی بەھۆی ئەو دۆخە نەخوازراوانەیی ئەو سەردەمە بە تەواوی لە سیاسەت و بیروباوەرە نەتەوھەیی نائۆمیدبوو، نائۆمیدیەکەشی لە ئاستیک دابوو کە ھەنگاوی بەرھەو ڕەشبینی ناوھ، نمونەیی شیعری ئەم قۆناغەیی، کە بێئۆمیدی و ڕەشبینیەکی تەواوی تیدا بەدی دەکری بەرامبەر بە میللەت و گەلەکەیی کە نەیانزانێوھ گەورە و سەرۆکی خۆیان ھەلبژێرن کەسیکیان بەسەردار و گەورە داناوھ شایەنی نییە و میللەت و گەل وەکو کالایەک سەیر دەکات و کرپن و فروشتنی پێوھەدەکات لەپێناو رازیکردنی دۆژمنی گەلەکەیی ، داھاتی خەلکی بەفیل و دزی و توشی نەھامەتی کردن، وەک ھەردی دەلی:

ئەوھە خوینی ھەژارانی مژی و ناموسی ژیر بێ نا
بەفیل و جەردەیی پارەیی لە چەنگی خەلکی دەرھینا
بەزۆر تۆ ناوت نا (سەردار) و ئیمانیش تۆ ھینا
ھەتا خاکی بەدیل گرتیت و ئیستعماری تی ھینا

قورپی بۆت گرتەو و ئەوسا سەری بەدبەختی تۆی تینا (کاکەیی فەللاح، 1987، 144) هەردی پیشتر ئاشناوەتی لەگەڵ رۆمانسێزم هەبوو وەنەبی یەکمجاری بێتن روو لەو رێبازە بکات، دەقە شیعەرە بە هەست و سۆزەکانی پیشتری بەلگەیی ئەو رۆمانسێزمەن، بەلام لەگەڵ ئەو دۆخە نەخوازاراوەی دا بەگوروتینیکی زیاترەو هەبوو بەرۆمانسێزمدا کردەووە، بەجۆریک هەست و سۆزەکانی دەروونی تیکەل بە رەشبینی رۆمانسێزم کرد، ئەم هەستە رەشبینیی و پەخنەگرتنەیی لە دۆخی سیاسی و نەتەوایی پیچەوانەیی بیروباوری پیشتری بوو وەک لە شیعەرەکانی ئەو قوناغەیی ئەو هەستە نائۆمیدییه دەبینرێت و پەنگدانەووەی هەیه بە تاییبەتی لە شیعری (تەپلی بەتال) ئەو دۆخە رەشبینییە دەبینرێت (ئەمە هەلچوونیکی دەروونی و وێنەیکە توورپی باوەرپیكرای سەردەمیکی ژیانی ئەم شاعیرەمانە، کە ئەم فرمانە بەربالو و دەمپرانی تییدا دەرکردووە، کە راست و راست، بیگری و گۆل، وێنەیی تیک شکانی سیاسی و بڕوانەمانی بە بنچینە و بنەڕەتییه بیری و فەلسەفەیکەکانی جارانییه و تەواو پیچەوانەیی قوناخی پیشووییەتی) (کاکەیی فەللاح، 1987، 146) بەو ھۆکارەیی شاعیر لە جیاتی ھاندان و پشتگیرکردنی بۆسیاسەت و حزبایەتی و بیروباوەری نەتەوایی، بە پیچەوانەووە لەم شیعەرە دا هەست بە خەمباری و نامۆیی دەکریت لەلای، باس لەو دروشمە درۆ و نەتەواییانە و ئەو ناوہ بێ ناوہ پۆکانە دەکا کە خەلکیان پێ ھەلخەلەتاندوہ لە راستیدا وەکو تەپلیکی بەتال و ھیچ لەبارنەبوون، وەک ھەردی بۆمان باس دەکات دەلیت:

وہمزانی کە نامووس و حەیا نرخی کوپانە

راستگویی، ولات پەرودەری ئەنجامی ژیانە

نہمزانی براکەم، ھەموو ئەم ناوہ زلانە

وہک تەپلی بەتال، گەرچی زل و گەرەوہیە دەنگیان

دەسکردی خەیاڵن لە ژیا نا نییە پەنگیان!

چەند سالە لە پێی ئەم گەلەدا، من کە ئەسووتیم

کەس نرخی نہزانیم و ھەتا تینەگەیی لیم

ساشەرەتە کە میللەت ئەمە بێ، بیخەمە ژیر پیم

ھەرچەندە بەسەر زاری ئەبێ گەل مەبەسم بێ

بۆ شوینە و نی بەرزیی ئەو گورزی دەسم بێ! (ھەردی، 1984، 72-73)

ھەرچەندە ھەردی لە تیروانینە سیاسی و نەتەواییەکانی نائۆمیدی و رەشبینی جۆریک لە دوورکەوتنەو و ھاندانە نەتەواییەکە دەبینرێ، پوو لە پەخنەگرتن و

سهرزهنشتکردنی ئەو دۆخە دەکا، بەلام هەرگیز پاشەکشەیی لە ماف و ئەهرکهکانی بهرامبەر بەگەل و نەتەوهکەیی نەکردوو. نەبۆتە چاوساگی بیگانه و دارو دەستە بەکرینگیراوهکانی، هەرچی کردبیتن لە خەم و بەدەمهوهاتنی گەلهکەیی بووه بۆ ئازادی و سەر به خۆیی و پرزگار بونیان لە چهوسانهوه.

دورکهوتنهوه و نائومییدی و پەشبینیهکەشی لەخەمی گەلهکەیهوه سەرچاوهی گرتوو، ئەوهنده لە خەمی سهختی ژیانی خۆیدا نەبووه هەرچهنده لە ژیا نیکی سهختی ئابوری ژیاوه و وهکو هەموو کەسیکی ئەو سەر دهمه باردۆخه ئابوری و هەژارییه که کاریگه ری له سەر شاعیر هەبووه و له زۆریک له شیعره سیاسی و دلداریهکانیدا له تهک جیاوازی کۆمه لایه تیدا باسی دۆخی ئابوری هەژاری کردوو، باسی ئەو زوڵم و سته مه ی کردوو که له هەژاران و بێده سه لاتانه وه ده کری له لایه ن ئاغای زۆردار و کهسانی به ده سه لات و ده ست رویشتوو، که هه می شه هەژاران ده چه وسینه وه و به جوړیک ژیا نیان لی هه راسان ده که ن بۆ په یدا کردنی نانیک، هه ردی خو شی له و دۆخه سه خته ئابووریه ژیاوه، به لام هەرگیز له خەمی خۆیدا نەبووه و زیاتر له خەمی کهسانی ناو میله ته که ی دا بووه، به لام خو شی وهک و که سیکی ناو میله ته که ی بێیه ش نەبووه له و هەژاری و دۆخه سه خته ئابووریه به ناراسته خو ئەو دۆخه کاریگه ری له سەر شاعیر هەبووه و ئەو هه سه نائومییدی و پەشبینیهی له لا دروست کردوو چه ند جا ریک به و ی بیرو باوه ره سیاسی و نەتەوه ییه کانی له کاره که ی لادراوه نان برا و کراوه یان ئەو دۆخه هەژارییه له چه ند ئەرک و ماف و خو شه ویستی و ژیا نیکی شایسته دوری کردۆته وه به جوړیک رهنگدانه وه ی هەبووه له دروستبونی ههستی نائومییدی و پەشبینی له لای له تیروانین و بیرکردنه وه ی دا خو شی له په خشان ی (ئەوساکه چۆن بویت؟!) باسی دۆخی هەژاران دهکات و له به شیکی دا ده لیّت:

(به لی له هه موو شتیکا هه ر هەژاری قوربه سه ر مال ویرانه :گرانی ئەبێ هه ر ئەو ئەمری له برسانا، شه ر ئەبێ هه ر ئەو ئەکه ن به (بالبان)، ناگر ئەکه ویته وه هه ر خانوی ئەو ئەسو تی، لافاو هه ل ئەستی هه ر خانوی ئەو ئاو ئەبیا، نه خو شی په یدا ئەبێ هه رمال و مندالی ئەو ئەبێ به قوربانی، له گه ل ئەوه شا شه و و روژ ته قه لا ئەدا بۆ ئەوه ی پوژیک وه کو ئاده می زاد به به ختیا ری بژی، که چی ده میک ده رد و نه خو شی، ده میک بی ده رامهت و بی دهستی، ده میک بهر به ره کانی ده وله مه ند ریگه ی لی ده بریته وه) (هه ردی، 1943، 6).

لێرەدا نائۆمیدی و ڕەشبینییەکی زۆر لە بۆچوونەکانیدا دەبینین، بە جۆریک هەموو کارەسات و رووداوەکان دەگەڕێنێتەووە بۆ دۆخی ئابوری و هەژاری و کە لای شاعیر سەرچاوەی هەموو نەهامەتییهکانە. کە هەژاری بۆتە هۆی ئەوەی هەموو هەڵدان و ئامانجیکی لەژیان بێسود بێت و ئەو دۆخە هەژارییه بۆتە ھۆکاریک بۆ سەرھەڵدانی هەستی نائۆمیدی و ڕەشبینییەکی تەواو کە هیچ ئۆمیدیکی نەمیتێ بەژیان لەبەر هەژاری و سەختی دۆخی ئابوری. لە شیعەرەکانیدا باسی کردووە و رەنگدانەووەی هەیه وەک دەلیت:

میللەتیش ڕوت و عوریان بێ

موحتاجی یەک پارو نان بێ

لەگەڵ ئەو قەومە یەک جۆرین

دوژمنی ئاغای خوین خۆرین (کاکەیی فەللاح، 1987، 140)

یان لە شیعریکی تر باس لەو دەکات کە نان نییه لە زۆربەیی مالهەکان، ئەگەر باسی دۆخی سەخت و ژیاڵی بێ نانی و گوزەرانی خراپی خۆت بکەیی ئەو دەسەلات و بەکرێگیراوەکانی تاوانبارت دەکەن بە وەیی بە ھۆکاری جیاوازی بیری سیاسی ئەو ناپەزاییە دەر دەبێ.

گەرانیی وەھا پێی لێھەلێری

لەگەڵی مالا نانانی جو نیه

ھەركەسی شەکوای حالی دەر بێ

یا شیوعیە یا سەھیونیە (کاکەیی فەللاح، 1987، 144)

ئەحمەد ھەردی لە ھەندێ لە شیعەرەکانیدا لە باسی خۆشەویستی و دلداریدا باسی دۆخی ئابوری و کۆمەڵایەتی و جیاوازی چینیایەتی دەکات لەبەردەم خۆشەویستیدا کە ئەو دۆخە ئابوری و هەژاری و کۆمەڵایەتییه شاعیریان بێئۆمید کردووە نەگیشتۆتە خۆشەویستەکەیی (ھەردی وەکو مەروڤیکی پەرورەدەکراوی دەستی ئەو کۆمەڵە، بەھەموو خۆرەوشت و نەڕیتیکەو بەی و یستایە و نەیی و یستایە سەلیاتی کۆمەڵە دواکەوتوووەکەیی و پەرورەدە نەخۆشەکەیی لە فیکر و دەروونیا ڕەگ و ڕیشەیی داکوتابوو، ھەردی وەکو شاعیریکی خاوەن ھەستیکی ناسک بوو و لە مەروڤە ئاسایەکانی دەوروپشتی زیاتر ھەستی بە ئازار و ئیشی کۆمەڵەکەیی کردووە، ئەو بیرو ئایدۆلۆژیەتە پێشکەوتوو خاوەنی باوەڕیشی پێی ھەبوو ھیندەیی تر ھۆشیاری (ھەردی) قوول کردۆتەووە و زیاتر ھەستی بە ئازار و چەوسانەووەی کۆمەڵەکەیی کردووە، ئەم

ههسته قوولهش ههندی جار تووشی کیشهیهکی ئازارای فیکری و دهروونی کردوو، ههر ئهم کیشهیه بهرهو دوو دلی و گومان و رهشینی بردوو، ئهم رهشینییهش دیاردهیهکی ئاشکرای شیعرهکانیهتی (شیرین، 1979، 73) ئهمه ههردی له شیعرهکانیدا بابتهی ئافرهت و دلاری به ناوکی جیاوازی جینایهتی و کومه لایه تیهوه په یوهست کردوو. بهو واتایهی دلاری تهها بۆ ئهوانهیه که خاوهنی سهروهت و سامان ههژارهکان بیههشن له دلاری له کومه لگاکهی دا خه لک کچ ددهنه که سیک که سهروهت و پارهی ههیه نهک ههژاریک، ئهو کهسه ناتوانی کچه که دلخوش بکات، ههردی ئهو دیاردهی چینایه تیه کومه لگاکهی دهروونی خه مبار و ئاومید دهکاو بهرهو رهشینی دهبات، بهجۆریک ناتوانی گوزارشت له خوشه ویستیه کهی بکا، چونکه هیچ سهروهت و سامانیکی نییه و ئهو کاته بی ئیش بووه، خو ئه گهر به پیچه وانوه بایه ههردی خاوهن سامان بایه توشی سهروسورمان و سه رلیشتیان نه دههات له بهردهم (ست فاته)، به ئسانی گوزارشتی له ههسته کانی دهکرد و داوای خوشه ویستی لیده کرد، به لام ههژاری ههردی و دهوله مهندی کچه کهو دیاردهی چینایه تی له کومه لگاکهی بونه ته رینگر له بهردهمی خوشه ویستیه کهی وهک له شیعرى (چهپکه گولیک بۆ ست فاته) ده لیت:

گهرچی دلاری له خاکی ئیمه دا ئه فسانهیه
ههر به ته نیا بۆ کورى خاوهن ته لار و عانهیه

.....

زۆر که رهت هانم ئه دا داخی دهروونی پر گرم
بۆتی هه لریژم سکا لای ناسکی گرم و گورم
داخه کهم کاتی که دیمه بهردهمت، واقی ورم
وام ئه شیوینی به جۆری نایه لی هیچ ده ربرم
(ههردی، 1984، 69)

له شیعرى (دوو چهشن دلاری) سه رکۆنه ی ئهو بیرو باوره چهوته دهکات چ ئهوانه ی ئافرهت وهک و کالایهک ته ماشا دهکهن و ههرکه ئیشیان پی نه ما فه رامۆشی دهکهن، چ ئهو ئافره تانه ی به دواى سهروهت و سامان ویلن و ههست بهو مه ترسیه ناکهن وهک ده لیت:

چونکه ئه یزانم ته لاری یاره خوا پیداو دهکات
مهستی کردووی، بۆیه نابینی له عاستم، چاوه کهت

.....

كچ له لای ئیمه گولیکه، بۆیه پهروه دهی ئه کهن
تا برازینیت هوه میزی شه رابی دهوله من
چونکه وهک گورگیکه، مهیلی ئه و لهش و لارهت ئه کا
ئه و به ته نیا بۆ گولی سهر میزی بادهی توی ئه وئ
ههر که جاری بونی کردی، جا گولیکی نوئی ئه وئ
ئه و، گولی بۆ میزی باده و پۆکه ر و یاریی ئه وئ
واته توی بۆ تیپه پینی کاتی بیزاریی ئه وئ
من، گولم بۆ توی باخی ژین و دلاری ئه وئ
یانی من، توم بۆ ئه وینی عومری یه کجاری ئه وئ
توم ئه وئ وهک گول له باخی مالی مندا هه لیده ی
نهک گولی سهر میزی ئیمرو بیت و پیحوستی سبه ی (ههردی، 1984، 70-71)
به سه رنجدان له م شیعره ی شاعیر، که به ناو نیشانی (دوو چه شن دلاری) یه ده بینین
شاعیر باس له و جیاوازییه چینایه تییه ده کات، که له نیوان که سانی خاوه ن سهروه ت و
مال، له گه ل که سانی هه ژارو نه داری کومه لگه دا هه یه، ئاماژه به و دیارده یه ده کات که
خۆشه ویستی لای که سانی دهوله مه ندو خاوه ن پاره ته نیا بریتیه له چه زیکی کاتی و
حه زی جهسته و به کالاکردنی ئافره ت، به پینچه وانه لای شاعیر ئافره ت به واتای
خۆشه ویستی و به یه که وه ژیان و به خته وه ری دیت.

3- به ئاکام نه گیشتن له خۆشه ویستی دا :

زورکات مروف ناگات به و ئامانج و ئاکامه ی هه ولی بۆ داوه و شکست ده هینیت ئه و
کات تووشی نا ئومیدی ده بیت ((کاتیک ویست و ئاره زووه کانی مروف له گه ل ئه و بارو
دۆخه ی که هه یه نه گونجاوبی ئه و مروفه له ویست و ئاره زووه کانی دهروونی خوی
سه رکه وتونه بیت دوو چاری بی ئومیدی ده بیت)) (فرۆید، 2010، 116) ئه م نا ئومیدییه
کاریگه ری له سه ری ده بیت، دوور نییه بۆ داها توی له سه ر ره فتاره کانی دا رهنگ بداته وه،
به لام کاتیک سه رکه وتن به ده ست ده هینیت گه شبینی و ئومید بالی به سه ردا ده کیشیت و
تامه زرویه کی زیاتری بۆ ژیان تیدا به دی ده کریت و ئه مه ش وا ده کات کاروباره کانی
ژیانی به وزه یه کی زیاتره وه ئه نجام بدات. فرۆید هۆکاری نا ئومیدی مروف
ده گه پینیت هوه بۆ کو ت و به ندی کومه لایه تی و ئه و به ره به ستانه ی که کومه لگا ده یسه پینیت
به سه ر تاکدا ((نا ئومیدی مروفه کان بۆ چه ندین کو ت و پیوه ندی کومه لایه تی ده گه پینیت هوه

كه ههر له منداليهوه دهخريته گهردنی مروڤهكان، ئەو كۆت و پێوهندهش وا له مروڤ دهكات كه دووره پەريز و نامۆبیت)) (فروید، 1981، 16)، بهو واتايه هۆكاری نامۆبیهكه دهگهڕینیتهوه بۆ خراپی كۆمه‌لگا كه خواست و ئاره‌زووه‌كاني تاك سنووردار دهكات به‌هۆی ئەو هه‌موو كۆت و به‌ندهی كه له كۆمه‌لگادا هه‌یه ده‌بیته كۆسپ و له‌مپه‌ریكى زۆر له گه‌یشتنی شاعیر به داخواییه‌كاني له نۆیشتیانیاندا گه‌یشتن به خۆشه‌ویسته‌كه‌ی. چونكه ((فراوانترین بابته‌ی شیعرى رۆمانتیكى سۆز و خۆشه‌ویسته‌ی، شه‌قلی گشتی ئەم بابته‌ش خه‌م و نارەزایی ده‌رپینه له بى وه‌فایى دوله‌ر، زۆر به‌ده‌گه‌من باسى چێژ و خۆشى... دهكات به‌وه به‌ناوبانگه كه پریه‌تى له كۆسپ و ته‌نگوچه‌له‌مه، یاسا و دابونه‌ریتی كۆمه‌لایه‌تى به‌سه‌ریدا زاله‌)) (هیلال، 1981، 197) به‌مه‌ش تاك ناتوانی هیواو ئاره‌زووه‌كاني به‌یته‌ دی و توشی نامۆی و گۆشه‌گیری له كۆتایشدا به‌رو نائۆمیدی و په‌شبینی هه‌ندیک له‌م شیعرانه له ئاگایی و رۆشه‌نبیرییه‌كى قووله‌وه نوسراون و هه‌ندیكى تریش له‌وانه‌ش هۆكاره‌كه‌یان كێشه‌ی سۆزداری و به‌ئاکام نه‌گیشتنه له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویسته‌كه‌یاندا و ده‌رده‌لل و خه‌می نه‌گونجان و ئارام نه‌بوونیانه له‌و شوینه‌ی تێیدا ده‌ژین)) (یه‌كێك له هۆیه‌كاني درووستبوونی خه‌م و په‌ژاره‌ش هه‌ره‌س هینان و سه‌ره‌نه‌كه‌وتنه له ئەزمونی خۆشه‌ویستیدا)) (اسماعیل، 1963، 8) ئەگه‌ر باس له‌سه‌ر لایه‌نى نائۆمیدی و په‌شبینی له ده‌قى شیعریدا بکه‌ین، مروڤ وه‌ك بونه‌وه‌ریكى ژيان دۆست، هه‌میشه زۆریك له هه‌وله‌كاني له پێناو گه‌راندا بووه به‌ دواى هه‌ز و و ئاره‌زووه تایبه‌تییه‌كانیدا، جا به‌ هه‌ر جوړ و شیوه و نرخیک بووبیت. خو ئەگه‌ر له هه‌ر چرکه‌یه‌ك و له‌هه‌ر قو‌ناغیكى ئەو گه‌راندا نه‌یتوانیبت به‌م ئامانج و ئاکامه‌ی بگات، ئەوا توشی جوړیک له شکست و نائۆمیدی بووه له ناخى خۆیدا)) (شاعیران به‌گشتی چه‌ند له‌ بواری تردا هیز و توانا و ده‌سه‌لاتی خۆیان ده‌رخستوه و شانازیان پێوه‌ کردوه، هینده‌ش بیه‌یزی و په‌ریشانی خۆیان له ئاستی یاره‌کانیان ده‌رخستوه و وه‌ك کۆیله‌یه‌ك له‌به‌رده‌میاندا به‌چۆکدا هاتوون و زۆربه‌شیان خۆشه‌ویسته‌كه‌یان به‌رز کردۆته‌وه بۆ راده‌ی په‌رستن. به‌م ده‌ربرینه‌ش ئاسوده‌بوون و شانازیان به‌و هه‌موو فیداکاری و خۆبه‌که‌م زانینه‌وه (کردوه)) (عبدالدايم، 1966، 175) شاعیریش وه‌ك كه‌سیكى ئەو گۆمه‌لگایه په‌نگه بۆ به‌تال‌بوونه‌وه و ده‌ربرینی ئەو نائۆمیدییه‌شى شیعر به‌باشترین رێگا بزانی‌ت تاكو ئەو نائۆمیدییه‌ی خۆی ده‌ربریتن.

ئەگەر سەیری شیعەرەکانی ئەحمەد هەردی بکەین دەبینین زۆرینەی لە دەوری خۆشەویستیەکی ناکام دەسورپیتەو بەجۆریک هەموو هەست و سۆزە دەرونییە خەماوییە نائۆمیدیەکانی شاعیر لەو سەرچاوەی گرتوو، کە یارەکی گۆی بە راز و نیازێ شاعیر ناگرێ، کە دواى خۆشەویستی و دلداری لیدەکات ، هەرچەندە شاعیر هەموو هەولێکی داوێ بۆ گەشتن بە خۆشەویستەکی ، بەلام هەموو هەولەکانی بێسود بوو و ناوی دیوانەکەشی (رازی تەنیاى) لەووە سەرچاوەی گرتوو واتە شاعیر گوزارشتی لەو تەنهایى و خەم و نائۆمیدی و رەشبینیە کردوو کە لە بە ئاکام نەگیشتنى خۆشەویستەکی پوو بەپرووی بۆتەو ، لەم بارەیهو هەردی خۆی دەلیت: ((من هەرگیز شیعەر نەکردوو بە پیشەیهکی هەمیشەیی ، بەلکو سالی جاریک یان دوو جار لە باردۆخیکی تایبەتی دا شیعەرمان داناو یان بلیین :رازی دلی خۆم تیدا دەبرپوه)) (هەردی، 1984، 30) شاعیر حەزی نەکردوو ئەو تەمی خەم و نائۆمیدی و رەشبینیە کارلە گەنجان بکات و بیرکردنەوێ وانیش بەرەو رەشبینی ببات وەک هەردی خۆی دەلیت: (بەراستی لە سالی ۱۹۵۷ دا خۆم هاتبوو سەر ئەو بیر و بۆ ئەوێ خۆینەرانی «رازی تەنیاى» ئەو تەم و مژی نائۆمیدی و ئاوازە گریانووییە شیعەرەکان کاریان تی نەکەن، حەز ناکەم بە من بیت، گۆی هیچ گەنجیکی کورد بەو چەشنە ئاوازە بئاخری کە سەر تا پا بۆ ئافرەت و دلداری ئەلاوینیتەو)) (هەردی، 1984، 11) ئەو سەرەنەوتنە شاعیر لە ئەزمونی خۆشەویستی دەتوانین بلیین بۆتە ھۆکاریکی سەرەکی نائۆمیدی و رەشبینیەکی، کە کاریگەری تەواوی بەسەر ژيانیهو هەیهو هەموو ئەو هەست و سۆزە دەرونیانە ناخی لەووە سەرچاوەی گرتوو هەر لە (تەنیاى و نامۆی و خەم و خەمۆکی و نائۆمیدی...هتد) سەرنجام هەموو ئەو ھۆکارو پالنەر و هەلچونە دەرونیانە شاعیریان بەرەو رەشبینی بردوو لە شیعەرەکانیدا رەنگدانەوێ هەیه، جۆرە تیکەلکردنیکى هەست و سۆزی پەنگواردووی ناخ و دەروونی تیکەل بە رەشبینی رۆمانسی کردوو کە زیاتر هانی داوێ گروتینیکی زیاتری پیەخشیو کە بە شیوازیکی کاریگەرتر بۆ گوزارشتکردن لەو شیوازە رەشبینی خۆی ، هەرچەندە شاعیر مەبەستی بوو وانیشان بدات ئەو شیوازە رەشبینیە کاریگەری ریبازی رۆمانسیزمە لەسەری ، نەک ئەزمونی خودی خۆی یان ئەو نائۆمیدی و خەمێ خۆی نایەوێ خۆشەویستەکی تاوانبار بکات دەیکەرپینیتەو بۆ سەختی و دژواری ژيان ، بەلام لە شیعەرەکانیدا ئەو تەمی خەم و نائۆمیدیە بەپون و ئاشکرا هەست پیدەکری، لە نەگەشتن بەخۆشەویستەکی، شاعیر دوچاری ئەو دەرە بۆتەو، وەکو

فاکته ریکی سهره کی له شیعره کانیدا روون و ئاشکرا به دیار ده که ویت. شاعیر ئه زمونه به ئاکام نه گیشته که ی خوی، که دوو چاری ره شبینی کردووه دواتر تیکه لی ره شبینی رومانسی کردووه، که گروتینیکی زیاتری به شاعیر داوه تا کو به شیوازیکی کاریگر ئه وه ههست و سۆزه دهرونیانه ی شاعیر له ئه نجامی ئه وه ی به خۆشه وسته که ی نه گیشته وه تووشی ته نهایی و خه م و نائومی دی و ره شبینی هاتووه ئه مهش له دهقه شیعریه کانیدا رهنگدانه وه ی هه بووه.

شاعیر له شیعر ی (بی ئارامی) گوزارشت له ههست و سۆزی خوی دهکات، به جوړیک به دهست ته نیایی گیری خوار دووه و تووشی هه لچوونی دهروونی کردووه. ئه و وشانه ی به کاریهیناوه گوزارشت له و دۆخه بیزاری و نائومی دیه ی شاعیر دهکات، که چیتر سه بر و ئارامی نه ماوه و له دهست ته نهایی نه گیشتن به خۆشه وسته که ی بی وه لام ماوه ته وه وهک ده لیت:

ئاخ و داخ و دهر د، له دهست ته نیایی

په شیوی بی حه د، دهر دی بی دوا یی

ئه م سه رسامییه

بی ئارامییه

دل نا کامییه

که ی دی کوتایی؟

(هه ردی، 1984، 47)

له شیعر ی (رازی ته نیایی) شاعیر شوږبو ته وه به ناخی خویدا به جوړیک رازه په نگخوار دووه کانی خوی دهر ده بریت و گوزارشت له ته نهایی و خه می دلی و نه گیشتن به خۆشه وسته که ی دهکات که بو ژیا نی سهختی خوی دهیگر ینیته وه و نایه وی خۆشه وسته که ی خوی تاوانبار بکات، که له حه قیقه ت و راستیدا ئه و هوکاری خه م و ته نهایی و نائومی دیه که یه تی شاعیر له دووری نه بونی ئه ودا دوو چاری ئه و خه م و ناخوشی ژیا نه هاتووه به ره و ره شبینی چووه، به جوړیک ته نهایی وای له شاعیر کردووه هیچ هیوا و ئاواتیکی نه مینیت و ههست به هیچ روناکییه ک نهکات له پیشه خوی ته نه تاریکی و خه م و مهینه ت دینه سه ر ریگای وهک ده لیت:

شه وی ته نیایی، پووناکیی چرای ئاواتی، خنکام

دهسی نا کامی، ئاوازه ی دهروونی که یلی تاسانم

ئەوا ئىستا لەگەل زامى

دەروونی پر لە ناکامى

ئەپتوم چۆلى سەرسامى

لە تەنیايى شەوى ژینا، ئەنیم هەنگاوى کویرانە!

نییه دەستى دەرم بینى لەناو ئەم گۆرە ویرانە

نییه جوانى، سەرى کاسم بنیمە سەر دلى نەرمى

کە هیلاکىی لەشم دەركا خەوى سەر باوەشى گەرمى

ئەگێرم چاوى بى تینم بە تاریکىی شەوا، سەرسام

نییه پرشنگى دوو چاوى، کە پرووناکی بکا، پینگام

بە غەیری بالی خەمناکی

شەوى پر ترس و سامناکی

نییه یەک تۆزە پرووناکی (هەردى، 1984، 79-80)

لە شیعریکی تردا شاعیر گفتو گو لەگەل ناخ و دەرونی پەنگخواردووی دەکات ،

بەجۆریک لە دەست تەنیايى و نەگەشتن بە یارەکەى ئاواتى مەرگ دەخوازی ،چونکە

هەموو هەولەکانى بۆ گەشتن بە خوشەویستەکەى شکستى هیناوه و لە کوتایهتێنان و

لەبیرکردنیشى هەرشکستى هیناوه ، بۆیە هەردى ئاواتى مەرگ دەخوازی تاكو نەجاتى

بیتن لەو خەم و ئازار و مەینەتەى دووچارى بووه ، ئاوات خواستنى مەرگیش لەلای

شاعیر هەلەاتنە لەو ژيانەى تیدا دەژى و ئەو پەرى نائۆمیدی و رەشبینییە وەک دەلیت:

ویلەم و تاریکە دەورم، فەرشى رینگەم مەینەتە

بیگەسم، تەنیا ئەنالەم، مەرگی خۆم عەزەتە

سازى ئاهەنگى شەوانم، سۆزى جەرگی لەت لەتە

هەولێ زۆرم دا، لە داوى زولفی ئەو بى مروەتە

دەرچم و دوايى بهینم بەم عەزاب و مەینەتە

پى و تم بى سوودە هەولت، تاكوو ماوى جیگەتە ! (هەردى، 1984، 66-67)

لە شیعری (ئەى دیدە پەرى) هەمان دواکاری و خوشەویستی لە لایەن شاعیر

بۆ یارەکەى دەبینرى شاعیر دەیهوى بە هەموو شیۆهیهک یارەکەى تیگەینى کە ئەو

جوانییەى ئەو کاتییە و سبەى پیر دەبى و دەمرى ،چاکترە واز لەو لەخۆبایى و

دلرەقییەى بهینى بەرامبەرى و هەست بە ئازارى ئەو بکات کە لەدوورى ئەو چى

لێهاتوو، بەلام یارەکەى هیچ باکی نییه و بەردەوامە لە دلشکانى شاعیر وەک دەلیت:

تا رهحمی بکهی ئیستاکه بهم زام و برینه
سه رکز نه بی لهو جیگه بی سامانی زهمینه
ئهم چهند قسه یه م وتوه به تو ئیسته به چاکی
گهرچی ئه شیزانم دلی به ردت نییه باکی
(ههردی، 1984، 52)

له شیعری (دلیکی تیکشکاو) شاعیر دواي نزیکه ی (37) سال هونراوه که تهواو دهکات، که رابردووی خوی دهکه ویته وه یادی که خه می به ئاکام نه گیشتن و نائومیدی و ئه وساو بیرکه وتنه وه ی ئیستای شاعیری تهواو نائومید و رهشبین کردووه، به جوریک رهشبینیه که ی شاعیر به ردهوامی هیه به هه مان شیوه ی جارانی له لای دواي ئه و ماوه زورهش برینه کانی جارانی که هیشتا ساریژ نه بووه ئازاری تیا ماوه نه یتوانیوه خوشه ویسته که ی له بیربکات، بیرکردنه وه ی به ره و رهشبینی بردووه، ئه و به ئاکام نه گیشتنه ی به هه ره سه یتان و شکست و به سه رچوونی به هار ناوی ده بات وه ک ده لیت:

به سه رسامی له سه ر لووتکه ی بلندی گهنجی وه ستاوم
شریتی عومری رابردووم وه کوو خه و دیت به رچاوم
شریتی چی؟ سه راپا سه رگورشته ی نائومیدیه
فلیمی پر له ناسوری هه رهس هیئانی لاویمه
تروسکه ی تیا به دی ناکه م، سه رنجم چهنده لی داوه
له تاپوی نامرادییم و ته می ناسوری به ولاره !

.....

هه موو ئه و نیاز و ئاواته ی له ناو ناخی دهروونا بوو
له داخی بی به لینی ئه و به جارئ تهفر و توونا بوو
به لی، کاتی به خوم زانی، به هاری پر ئه وین پوی
خه و و ئاواتی چهند ساله و به لینی پی گه یین پوی
گه لیکم پشکنی دنیا له دووی ئه و جووته لیوه ی ئه و
هه زار ئه فسووس! نه ئه و پۆژه م به دی کرد و نه شیوه ی ئه و
به لی، ئیستا ئه وه ی جئ ماوه بو من، یادگاریکه
به سه رهاتی دلی ورد و به سه رچوونی به هاریکه

(ههردی، 1984، 58-63)

له شیعری (شانزه سال چاوه پروانی) شاعیر دواى ئەو چاوه پروانییه زۆرهى له یاره کهى، هه موو ئەو خهه و نائومییدی و دهرده سه رییهى هاتۆته پێى ئەو ئازاره دهرونییهى بینویهتى له دوورى و بهیهک نه گیشته دا له کاتى ئاوابونى خۆردا شاعیر چاوه پێ بووه تاریکی شهو بالبنى به سهه زهوى تاكو ئەویش هه موو ئەو یادگار یانهى ته مهنى خۆشه و یستى خۆى له ناو ببات و بیخاته چالێ سزاوه ئەمهش دهرخه رى ره شبینى شاعیره له مه پ ئەو به ئاکام نه گیشته و سه رنه که و تنه ی له ئەزمونی خۆشه و یستیدا وهک ده لیت:

دوینى له تهک نه مانى سوورایى خۆرنشینا
که شهو هیواشێ بالی کیشا به سهه زه مینا
تۆمارى شانزه سالى ژيانى خۆشه و یستیم
ئاواتى پر له تاسه ی دهروون و گیانى برسیم
به جارێ نایه چالێ ژيانى پر سزاوه

که شه و قى چه نده گهنجى هه ژارى تیا رزاوه ! (هه ردی، 1984، 64)

له شعری (شۆرشى نائومییدی) شاعیر ته و او نائومیید و دل شکاو ده بی نایه و ی چیترا چاوه فیلاوى و مه کر و نازهکانى یاره کهى ببینى به گولیکى بی بۆنى جوان وه سفى ده کات، که ته نها شاعیری فریو داوه و خه مبارى کردووه بۆیه هانا بۆ سته مکاریک ده بات تا یاره کهى له به رچاوى لادات و له ژياندا نه ببینیته وه ، بیگومان ئەو هانا بردنه ی شاعیر بۆ سته مکاریک تا له داوى خۆشه و یسته کهى رزگارى بکات ئەو په رى ره شبینى شاعیره که هیه هيوایه کی تیدا به دی نا کریت وهک ده لیت:

ده با ده ستى سته مکاری

ژيانى پر له زۆردارى

له يادا بیسرى شیوه ت له يادى ژین و گه ردوونا

به بی ره حمانه غه رقى کا، له به حرى قوولى ونبوونا

ونى کا با له بهر چاوم، نیگای چاوانى فیلاویت

گولێ بی بۆنى جوانیت و بزهی سهه لیوى ژهه راویت

به تاپۆی یادگارى تیکشکاو ی بی سهه و پیوه

به دلدارى عومرى کورت و شه وانى جوانه مه رگى (هه ردی، 1984، 56-57)

ئه نجام:

1- سیمای ئاشکرای شیعری نوێ خۆی دەبینیتەوه له گوزارشتکردن و دەربرینی راستگۆیانەی خەم و پەژارە و ناخۆشی ناوێ و وێژدانی شاعیر ، ئەمەش دەگەریتەوه بۆ ئەو باردۆخ و هەل و مەرجەیی له شیعری نوێدا رەخساوه که شاعیر بێباکانه نەهێنێهکانی ناوێ و هەل و مەرجەیی بدرکینیت و هەکو کە سێکی رۆشەنبەر خەمەکانی دەرشتوو له شیوەی شیعردا.

2- ئەو پالەنەرانی که هەستی رەشبینی له لای هەردی دروستکردوو گروتینی زیاتری پێداوه ، یارمەتی زیاتری داوه تا ئەو هەست و سۆزەیی دەررونی دەربرێ، دەگەریتەوه بۆ کاریگەری رۆمانسێزمی عەرەبی و رەشبینی شاعیرەکانیان و کاریگەر بونی هەردی پێیان بەتایبەتی شاعیرانی (کۆمەلەی مەهجر و ئەپۆلۆ).

3- ئەحمەد هەردی له ژبانی دا دووچاری گەلیک هەوراز و نشیو کارەساتی جەرگەر هاتوو هەر له مردنی کەسە نێزیکەکانی ، بەتایبەتی مردنی کۆرە گەرەکی به روداوێکی کارەساتبار، بەهۆی بیروباوەرە سیاسی و نیشتمانپەرورەییەکانی توشی ئاوارەیی و زیندانیکردن و هەپەشه و دورخستنهوه له کار و نان برای دەرەسەری زۆر له ژبانی هاتوو، لایەنێکی تر پەيوهسته بهو ژینگه و هەلومەرجە بابەتیەیی خودی مڕۆف وەک بوونەوهریک تیايدا دهژی، تایبەتیش بۆ نەتەوهیەکی وەک ئێمە، که هەمیشە له نێو کارەسات و تراژیدیاکان ژیاوین. رەنگە هەموو ئەو ھۆکارانە کەم نەبێت له دروستکردنی هەستی رەشبینی له ژبان و شیعەرەکانیدا.

4- بەئاکام نەگەشتن له خۆشەویستی دا به کاریگەرترین ئەو ھۆکارانە دادەنرێت که هەردی تووشی رەشبینی کردوو ، رەنگدانەوهی ئەو کاریگەریش له تەنهایی و نامۆیی و نا ئۆمیدی هەست و سۆز و هەلچوونە دەررونیەکانی بەدەرەکەوێتن ، دەتوانین بڵین بۆتە هەوین و سەرچاوەی خەمەکانی و نا ئۆمیدی و رەشبینیەکی.

سەرچاوەکان:

سەرچاوەی کوردی:

- بەرزنجی ، عەلی تاهیر، (2008)، کاریگەری پوانگە له نوێگەری شیعری کوردیدا ، چاپخانەیی چوار چرا ، سلێمانی .

- بیکەس، شیرکۆ، (2000)، ئەحمەد هەردی شیعری کاکل و چرایەکی کوردایەتی ، گۆڤاری رۆڤار ، ژمارە 7، سلێمانی.

- حەوێز ، سروشت جەوھەر،(2010)، تازەکردنەوێه له شیعەرەکانی ئازاد دلزاردا، نامەی ماستەر ،کۆلیژی زمان ،زانکۆی سەلاحەدین.
 - روانگە ،(2013)، هەرسێ ژمارەکەی گوڤاری روانگە، دەزگای سەردەم ، سلیمانی.
 - سالیی، عەدنان ،(2019)، ژەنەرالی پایز خۆیندەنەوێهکی دەروونشیکاری ،چاپخانەی چوارچرا ،سلیمانی.
 - سلیمان ،هانی،(2011)، دەروونزانی گشتی، و. ئاماج محمد، چاپی سییەم ، چاپخانەی کارۆ، سلیمانی.
 - شیرین.ک ،(1979)، هەردی و دلدار ، گوڤاری رۆشنییری نوێ، ژمارە 74، بەغداد.
 - عەبدولواحد، ئازاد،(2004)، چاوپیکەوتنیک لەگەڵ شاعیری بەناوبانگ ئەحمەد هەردی، گوڤاری رامان، ژمارە 86-87، هەولێر.
 - عەبولا، پێشڕەو ،(2013)، دەروونشیکاری شیعەر، چاپخانەی حاجی هاشم ،هەولێر.
 - غەفور، شێخ ئەحمەد، (1998)، بنیاتی هزری و هونەری له شیعەرەکانی (صابری) دا ، نامەی ماجستێر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سەلاحەدین ،هەولێر.
 - فرۆید، سیگموند،(2010)، و.حمە رشید حەسەن، چاپخانەی حاجی هاشم ، هەولێر.
 - کاکەیی فەللاح، حمە حمە ئەمین قادر،(1987)، کاروانی شیعری نوێی کوردی، بەرگی یەكەم، چاپی یەكەم ، چاپخانەی کۆری زانیاری کورد ،بەغداد.
 - گەردی، سەردار ئەحمەد ،(2005)، رۆمانسیەتی هەردی و کاریگەری کۆمەڵەی ئەپۆلۆ، گوڤاری زانکۆی سلیمانی ، ژمارە 16، سلیمانی.
 - ماردن، ئۆرایزن سویت،(2008)، و:ریباز مستەفا، سەركوتنی بیر، چاپخانەی سلیمانی ،سلیمانی.
 - هەردی ، ئەحمەد حەسەن عزیز،(1984)، پازی تەنیاپی (دیوان) ، چاپی دووهم ، چاپخانەی زانکۆی سەلاحەدین ، هەولێر.
 - هەردی، (1989)، هەردی شاعیر بۆ نووسەری کوردستان دەدوێ، گوڤاری نووسەری کوردستان، ژمارە 16، سەقز.
 - هەردی،(1943)، له هەر مەیانیکا تاویک ، گوڤاری گەلاوێژ، ژمارە (5) ی سالی (4)، سلیمانی.
 - هەردی،(2000)، چاوپیکەوتن شاعیر ئەحمەد هەردی، رۆژنامەی کوردستانی نوێ، ژمارە 2122، 2000/4/17 سلیمانی.
- سەرچاوەی عەرەبی:**
- اسماعیل، عزالدین ،(1963)، التفسیر نفسی للادب، منشورات دار المعارف ، بیروت،(1963).

- الانصاري، بدر محمد ، (1998)، التفاضل والتشائم المفهوم والقياس وامتعلقات ، مطبوعات جامعة الكويت ، الكويت.

- طه ، علي محمود ، (2012)، ديوان، مؤسسة هنداوي للتعليم والثقافة مصر، القاهرة.

- عبدالدايم ، عبدالله، (1966)، الشعر و الحلم ، مجلة الشعر سورية، دمشق.

- علي ... ، د. محمد علي، (1984) ، د. محمد ابراهيم ، د. عبدالستار، د. سلوى عبدالحمين، دراسات في سلوك الانسان ، دار القاهرة.

- فرويد، (1981)، والطبية الانسانية، ت. عدنان عبدالرحيم، دار الحقائق، بيروت.

- ناجي، ابراهيم ، (1980)، ديوان شعري ابراهيم ناجي ، دار العودة ، بيروت.

- هلال، محمد غنيمي، (1981)، الرومانتيكية، طبعة 6 ، دار العودة ، بيروت.

سهرچاوهی فارسی:

- بالی، علی ، (1397)، بررسی زمینه های جامعه شناختی نومیدی و بدبینی در اشعار دهه سی اخوان

ثالث، جامعه پژوهزی فرهنگی، پژوهزگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی ، فصل نامه علمی -

پژوهزی ، سال نهم ، شماره چهارم (1-24) .